

9ο ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΝΤΟΚΙΜΑΝΤΕΡ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ ΕΙΚΟΝΕΣ ΤΟΥ 21ου ΑΙΩΝΑ:

ΜΠΑΡΜΠΑΡΑ ΚΟΠΛ, ΤΙΡΝΕΪ ΓΚΙΡΟΝ,
ΤΖΟΥΛΙΑ ΡΑΪΧΑΡΤ, ΣΤΙΒΕΝ ΜΠΟΓΚΝΑΡ
ΑΝΟΙΞΤΕ ΤΑ ΜΑΤΙΑ ΣΑΣ ΣΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

Τετάρτη 14 Μαρτίου 2007
Αρ. φύλλου 202

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΠΡΩΤΟ

ΠΛΑΝΟ

ΡΑΚΟΡ, ΣΙΝΚΛΕΡ, ΤΡ
ΣΕΚΑΝΣ, ΠΟΣΤ, ΤΡ
ΖΟΥΜ, ΓΚΡΟ ΠΛΑΝ
ΒΕΡΤΙΚΑΛ, ΣΟΥΠΕΡ
ΜΟΤΕΡ, ΡΕΛΑΝΤΙ,
ΤΕΛΕΣΙΝΕ, ΠΟΖΙΤΙΦ
ΝΤΕΚΟΥΠΑΖ, ΚΑΣΤ
ΡΕΦΛΕΚΤΕΡ, ΦΛΑΣ
ΚΟΠΙΑ ΖΕΡΟ, ΝΕΤ,

κινηματογράφος σε απλά ελληνικά

• **Δεν θα τους τρομάξω**, αφού καταρχήν ξέρουν ότι θα είμαι – συνήθως έκθαμβη από αυτά που βλέπω – στα ήδη γνωστά σημεία συνάντησης: στις δύο αίθουσες του Ολύμπιον στην πλατεία Αριστοτέλους, ή σε αυτές της Αποθήκης 1 στο Λιμάνι. Κι αν δε με βρουν κάπου εκεί, ας δοκιμάσουν το Μουσείο Κινηματογράφου ή το ΙΕΚ ΑΚΜΗ (Τσιμισκή 43), που για πρώτη φορά φέτος θα ζήσει λίγο από το φεστιβαλικό κλίμα!

• **Και άντε, εγώ θα 'χω τη διαπίστευση μου.**

Εσύ όμως που επίσης θέλεις να τα δεις όλα μπορείς να προμηθευτείς εγκαίρως την CinekartaF, δίνοντας 40€ για την κανονική και 30€ για τη φοιτητική ή τη μαθητική.

• **Τι να πρωτοδώ φέτος;** Οπωσδήποτε τα ντοκιμαντέρ της «**Κλωνισμένης Αθωότητας**», του φεινού κεντρικού θεματικού αφιερώματος, το οποίο εστιάζει στα παιδιά. Αν και νομίζω ότι θα ταραχτώ πολύ βλέποντας τον μικρό Gao Jun στο οσκαρικό *Το αίμα της περιφέρειας Yingzhou* να ζει απομονωμένος και φοβισμένος σε μια επαρχία της Κίνας επειδή οι γονείς του πέθαναν από AIDS. Θ' αντέξω άραγε να παρακολουθήσω όλες τις παράλογες ιστορίες που εξελίσσονται στον κόσμο με θύματα-πρωταγωνιστές τα παιδιά; Θα δείξει...

• **Θα κρατήσω δυνάμεις** και για τα δύο νέα και στο εξής μόνιμα τμήματα του Φεστιβάλ, τα «**Ανθρώπινα Δικαιώματα**» και το «**Βλέμμα στην Ασία**». Στο πρώτο θα συναντήσω ταινίες όπως το *Ντροπή*, για την ιστορία της 30χρονης Mukhtarar Μαί από το Πακιστάν που το 2002 «τιμωρήθηκε» με ομαδικό βιασμό, για έγκλημα που διέπραξε ο νεότερος αδερφός της. Η δεύτερη ενότητα υπόσχεται να μου ανοίξει πραγματικά ένα παράθυρο στον κόσμο της ασιατικής ηπείρου, με ντοκιμαντέρ όπως *Το χαρτί δεν μπορεί να τυλίξει τη φωτιά* για τις αγοραπωλησίες παιδιών στην Καμπούτζη.

• **Εννοείται ότι θα φροντίσω να δω** όσο περισσότερες ταινίες μπορώ από τους καθιερωμένους θεματικούς άξονες του Φεστιβάλ. Θα τιμήσω όσο μπορώ και το ελληνικό τμήμα, ζηλεύοντας που ακόμα δεν έχω εμπλακεί κάπως στην ελληνική παραγωγή ντοκιμαντέρ, αν και είναι ένα από τα όνειρα μου! Και βέβαια δε θα παραλείψω να παρακολουθήσω τ' αφιερώματα σε τέσσερις σημαντικούς αμερικανούς δημιουργούς: Barbara Kopple, John Alpert, Julia Reichert και Steven Bognar. Γιατί νομίζω ότι μπερδεύτηκα λίγο; Κάτσε να πάρω τα πράγματα από την αρχή...

ΝΑΙ, ΣΕ ΔΥΟ ΜΕΡΕΣ ΑΡΧΙΖΕΙ ΕΠΙΤΕΛΟΥΣ! ΟΙ ΦΙΛΟΙ ΜΟΥ ΞΕΡΟΥΝ ΟΤΙ ΛΑΤΡΕΥΩ ΤΑ ΝΤΟΚΙΜΑΝΤΕΡ, Ο ΦΙΛΟΣ ΜΟΥ ΛΕΕΙ «ΠΑΛΙ ΘΑ ΣΕ ΧΑΣΩ ΓΙΑ ΔΕΚΑ ΜΕΡΕΣ» ΚΑΙ Η ΜΑΜΑ ΜΟΥ ΑΡΧΙΣΕ ΑΠΟ ΤΩΡΑ ΝΑ ΑΝΗΣΥΧΕΙ ΓΙΑ ΤΟ ΤΙ ΘΑ ΤΡΩΩ!

Παρασκευή 16/3/07

Το ξέρω πως δεν είναι σωστό να πατήσω άνθρωπο μπαίνοντας στην αίθουσα Ολύμπιον-Galaxia Vacation Club, λίγο πριν τις 8:30, για να παρακολουθήσω την ταινία έναρξης, αλλά αν χρειαστεί δε θα διστάσω. Διότι δεν ακούς κάθε μέρα τη Νάταλι Μέινς, τραγουδίστρια του δημοφιλούς κάντρι γκρουπ **Dixie Chicks** να δηλώνει ότι ντρέπεται που έχει τον ίδιο τόπο καταγωγής με τον Τζορτζ Μπους, το Τέξας. Πες τα μεγάλη! Να 'ναι καλά η Μπάρμπαρα Κοπλ και η συνεργάτιδά της, Σεσίλια Πεκ, που μέσα από την ιστορία του συγκροτήματος δείχνουν ότι στη σύγχρονη Αμερική η ελευθερία του λόγου τείνει να εξαφανιστεί όταν πρόκειται να αμφισβητήσει την πολιτική εξουσία.

Σάββατο 17/3/07

Σήμερα στις 12:30 θα πάω στα εγκαίνια της έκθεσης φωτογραφίας της **Τίερνι Γκίρον** στο Μακεδονικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης. Τίτλος της «Το σχέδιο "Μπτέρα"» και θέμα των 39 φωτογραφιών οι οικογενειακοί δεσμοί και η σχέση της φωτογράφου με την οικογένεια και ιδιαίτερα με τη μητέρα της. Μήπως να πάρω και τη δική μου μαζί;

Κυριακή 18/3/07

Μια βόλτα από το Πράσινο Δωμάτιο είναι ό,τι πρέπει αν θέλω να πετύχω τον αγαπημένο μου σκηνοθέτη. Εδώ γίνονται καθημερινά όλες οι **συνεντεύξεις τύπου**. Μπορεί να τις παρακολουθήσει ο καθένας. Να λείπει μια μάχιμη δημοσιογράφος όπως εγώ;

Δευτέρα 19/3/07

Δεν θ' αφήσω τη ζήλια μου για τη δις βραβευμένη με Όσκαρ ντοκιμαντερίστρια Μπάρμπαρα Κοπλ να με κυριεύσει και θα παραβρεθώ οπωσδήποτε στην εκδήλωση με τίτλο «**Συζητώντας με την Barbara Kopple**» στην αίθουσα «Τζον Κασσαβέτης» στις 11. Ίσως τη ρωτήσω πόσο εύκολο είναι να ζεις στην Αμερική και ταυτόχρονα να καταγράφεις με τόση ειλικρίνεια και διεισδυτικότητα μερικές όχι και τόσο ευχάριστες πτυχές της αμερικανικής κοινωνίας.

Τρίτη 20/3/07

Τα όσκαρ πέφτουν βροχή στο φεινό φεστιβάλ. Δύο υποψηφιότητες έχει κερδίσει μέχρι τώρα και η Τζούλια Ράιχαρτ, που συμμετέχει στην σημερινή Ημερίδα με τίτλο «**Κλωνισμένη Αθωότητα**», που πραγματοποιείται στις 11 στην αίθουσα «Τζον Κασσαβέτης», στο πλαίσιο του ομότιτλου αφιερώματος.

Τετάρτη 21/3/07

Αν και δεν σκαμπάζω πολλά από τις τεχνικές λεπτομέρειες στην παραγωγή μιας ταινίας, λέω στις 11 να περάσω και πάλι από τον «Τζον Κασσαβέτη» για ν' ακούσω τους **Στίβεν Μπόγκναρ και Τζούλια Ράικαρτ** να μου εκμυστηρεύονται τη δική τους εμπειρία στο δωμάτιο του μοντάζ. Στο εργαστήριο αυτό θα προβάλλουν αποσπάσματα από το ντοκιμαντέρ τους *Ένα θιοντάρι στο σπίτι* και θα εξηγήσουν ουσιαστικά πώς «χτίζεται» μια ταινία. Λέω να εμπλουτίσω ακόμα περισσότερο τις γνώσεις μου, κάνοντας μια στάση στις 2 στην αίθουσα ΑΚΜΗ για να δω τι συζητείται στην ημερίδα με τίτλο: «**Ντοκιμαντέρ: Η “μεταγραφή” του πραγματικού, ο ρόλος του δημιουργού**» του Δικτύου Ελληνικού Ντοκιμαντέρ, με τη συμμετοχή πολλών νέων και παλιών δημιουργών. Επίσης να μην ξεχάσω ότι σήμερα αρχίζει το Pitching Forum του Ευρωπαϊκού Δικτύου Ντοκιμαντέρ EDN, στα πλαίσια της Αγόρας Ντοκιμαντέρ.

Πέμπτη 22/3/07

Συνεχίζοντας την τεχνολογική μου εκπαίδευση, σήμερα στις 2 θα βρεθώ στον «Τζον Κασσαβέτη» (Μήπως ν' αποκτήσω μόνιμο κάθισμά σ' αυτή την αίθουσα; Κάτσε να ετοιμάσω καρτελάκι με τ' όνομά μου!) και θ' ακούσω τους **Kees Kees Ryniks, Cay Wesnigk και Ben Ross** να αναλύουν τις ψηφιακές δυνατότητες του ντοκιμαντέρ στο εργαστήριο «**Το Ντοκιμαντέρ συναντά την ψηφιακή τεχνολογία**».

Το βράδυ λέω να ταξιδέψω ως την Αφρική. Μην ανησυχείς, δεν σ' εγκαταλείπω. Απλώς θα πεταχτώ ως τον Μύλο, για να ακούσω **αφρικάνικη μουσική από τους Macire Sylla και Djembe-Fare από τη Γουινέα**.

Παρασκευή 23/3/07

Σήμερα, με το καρτελάκι μου μαζί, θα πάω στις 11 στο γνωστό μέρος. «**Η απομυθοποίηση του High Definition**» είναι ο τίτλος του εργαστηρίου που θα πραγματοποιηθεί από τον ειδήμονα Νίκο Καλπιδή. Αυτό που δε θα χάσω με τίποτα όμως είναι το masterclass με τίτλο «**Μέσα Μαζικής Σημασίας: Η ηθική του ντοκιμαντέρ**» του Τζον Άλπερι που θα ακολουθήσει στις 2. Όχι μόνο γιατί πρόκειται για έναν καταξιωμένο ρεπόρτερ, αλλά γιατί ίσως είναι ένας από τους λίγους ανθρώπους που αποδεικνύει διαρκώς ότι η κάμερα αποτελεί ένα από τα δυνατότερα εργαλεία απύπνισης συνειδήσεων...

Σάββατο 24/3/07

Μια από τις κορυφαίες ιστορικούς – βυζαντινολόγους του κόσμου και πρέσβειρα της UNICEF στην Ελλάδα. Μια γυναίκα-πρότυπο, από όποια πλευρά κι αν το δεις. Ούτε λεπτό δεν σκέφτομαι να μην ακούσω τη διάλεξη της **Ελένης Γλύκατζη-Αρβελέρ** για τα παιδιά στις 11:30 στο Ολύμπιον Galaxia Vacation Club.

Αυτή η μέρα μου δίνει επίσης την ευκαιρία να σκεφτώ ότι θα μπορούσα κι εγώ να γυρίσω ντοκιμαντέρ τη ζωή μου! Εγωιστικό; Θα ρωτήσω τη **Τζένιφερ Φοξ**. Η αναγνωρισμένη σκηνοθέτης θα παραδώσει το masterclass «**Κινηματογραφώντας τη ζωή σου**» στη 1 στον «Τζον Κασσαβέτη», όπου και θα εξηγήσει όλα τα μυστικά του αυτοβιογραφικού ντοκιμαντέρ. Κι επειδή σήμερα πολύ θα κουραστώ, το βράδυ θα χαλαρώσω με τη **συναυλία της Monika και των 5 Star Hotel στην Αποθήκη Γ**.

Κυριακή 25/3/07

Κλαψ, λυγμ...Το Φεστιβάλ σήμερα τελειώνει. Είμαι άραγε πιο ώριμη τώρα; Μπορεί και όχι. Πιο προβληματισμένη; Το πιο πιθανό. Γιατί όμως κάθε φορά που κλείνω τα μάτια μου εικόνες όπως αυτή του μικρού Boreak που ζει σε άσυλο στην Καμπότζη χωρίς το δεξί του χέρι ή αυτή με τους εργάτες στις φυτείες καφέ στην Αιθιοπία δεν μπορούν να ξεκολλήσουν απ' το μυαλό μου;.

ΜΕ ΤΑΧΥΤΗΤΕΣ ΕΩΣ
54 MBPS

ΞΕΧΝΑ ΜΙΑ ΓΙΑ ΠΑΝΤΑ ΤΑ ΧΡΟΝΟΒΟΡΑ DOWNLOADS ΤΩΝ ΑΠΛΩΝ ADSL ΣΥΝΔΕΣΕΩΝ ΚΑΙ ΚΑΤΕΒΑΣΕ ΤΑ ΟΛΑ!

the web
the game
the web

the web.gr

INTERNET & GAMING CENTERS

the web
THE ONE AND ONLY

Η ΑΡΓΙΣΤΑ Ή ΙΩΑΝΝΙΝΑ Ή ΟΡΕΣΤΙΔΑ Ή ΤΡΙΚΑΛΑ Ή ΑΡΧΑΪΟΠΟΛΙ Ή ΚΑΡΑΜΑΝΙΤΑ Ή ΠΑΤΡΑ Ή ΚΑΤΕΡΙΝΗ Ή ΑΝΘΡΑΚΙΩΤΙΔΑ Ή ΔΗΛΦΑ Ή ΣΕΡΡΕΣ Ή ΣΑΜΟΣ Ή ΑΙΩΝΑ Ή ΔΑΥΝΟΠΟΛΙΣ Ή ΚΡΑΝΙΔΙΟ Ή ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΙΣ

ΜΕΜΟΡΙΑΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΟΥ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Ε. Γουλάκης, Βασιλεία Παπαδοπούλου 33, Ειρηόδοτος 47, Κολοκορά 1, Δελφών 193, Μαρτίου 1, Πανεπιστημίου 188, Αρσινόης 1, Τσολίκου 32, Ελευθέριου

ΠΡΩΤΟ ΠΛΑΝΟ

1

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ
ΤΟΥ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Εκδότης • Δέσποινα Μουζάκη
Διευθυντής • Γιώργος Τούλας
Αρχισυντάκτρια • Τζένη Παυλίδου

Συντάκτες Τεύχους
Τίνα Αντωνάκου • Δήμητρα Βοζίκη • Ειρήνη Κατσουράκη • Αγγελική Κόντης • Βαρβάρα Μπασδέκη •
Δήμητρα Νικολοπούλου • Βούλα Παλαιολόγου • Κύα Τζήμου • Έλενα Χρηστοπούλου

Παραγωγή: Μουγκός - εντυπη επικοινωνία

Επικοινωνία: protoplano@filmfestival.gr

το πρόγραμμα για την ενίσχυση της ευρωπαϊκής οπτικοακουστικής βιομηχανίας

- ανάπτυξη σχεδίων παραγωγής ■ κατάρτιση επαγγελματιών
- διανομή ■ προώθηση (αγορές-φεστιβάλ)
- πιλοτικά σχέδια ■ i2i audiovisual

MEDIA Desk Hellas

Το Ελληνικό Γραφείο του Προγράμματος MEDIA

Φραγκούδη 11 & Αλ. Πάντου, Καλλιθέα 10163

T. 210 7254056-7, F. 210 7254058, info@mediadesk.gr

www.mediadesk.gr

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΕΪΠΙΔΗΣ

Ο ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΤΟΥ 9ου ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΝΤΟΚΙΜΑΝΤΕΡ-ΕΙΚΟΝΕΣ ΤΟΥ 21ΟΥ ΑΙΩΝΑ ΜΙΛΑ ΣΤΟ «ΠΡΩΤΟ ΠΛΑΝΟ» ΛΙΓΟ ΠΡΙΝ Η ΚΟΥΡΤΙΝΑ ΤΗΣ ΕΝΑΡΞΗΣ ΤΡΑΒΗΧΤΕΙ ΚΑΙ ΟΙ ΕΙΚΟΝΕΣ ΤΟΥ ΠΛΑΝΗΤΗ ΓΗ ΠΛΗΜΜΥΡΙΣΟΥΝ ΤΙΣ ΑΙΘΟΥΣΕΣ.

Πώς αποφασίσατε να αφιερωθείτε στο Ντοκιμαντέρ;

Ξεκίνησα ως ένας θεατής που τον ενδιέφερε το Ντοκιμαντέρ. Θεωρούσα πως ήταν ένα είδος παραμελημένο, που του άξιζε καλύτερη τύχη και προβολή. Στην Ελλάδα είχε υποστεί καθίζηση κι επικρατούσε παρεξήγηση ως προς το τι είναι. Πολλοί θεωρούν ότι είναι εξειδικευμένο είδος και δεν αφορά τους σινεφίλ. Είναι μια λανθασμένη άποψη και αποδεικνύεται περίτρανα απ' το γεγονός ότι έχει αποκτήσει μια μόνιμη θέση στον κινηματογραφικό ορίζοντα, συμμετέχει με ίσους όρους σε φεστιβάλ, ο κόσμος το παρακολουθεί προσεκτικά, αντιλαμβάνεται τη χρησιμότητά του, αποκτά μια θέση στον ορίζοντα. Το έναυσμα ν' ασχοληθώ μαζί του ήταν το ότι έγινε γρήγορα ένα προσφιλές είδος για τον κόσμο στη Θεσσαλονίκη. Ενημερωτικό και ψυχαγωγικό, οι θεατές αντιδρούν όπως και στις ταινίες μυθοπλασίας. Τα ντοκιμαντέρ, βλέπετε,

απεικονίζουν την πραγματικότητα, είναι δημιουργικά πρότυπα, αποτέλεσμα μιας σπουδαίας προσπάθειας του δημιουργού που παίζει πολλές φορές πολλούς ρόλους στη διάρκεια της παραγωγής, ενός ανθρώπου που επικοινωνεί μια σειρά σκέψεων και απόψεων στο ευρύτερο κοινό, ανοίγει ένα διάλογο με το θεατή.

Πώς είναι οι θεατές σήμερα σε σχέση με το όχι και πολύ μακρινό παρελθόν;

Ζούμε σε χρόνους που οι άνθρωποι είναι περισσότερο ανήσυχoi απ' ότι παλαιότερα. Ο πόλεμος, το κλίμα, η μετανάστευση, οι μειονότητες, το Αids, ερεθίζουν το μυαλό, προκαλούν σκέψεις για το τι θα είναι το μέλλον. Πόσο το ελέγχουμε και πόσο εξαρτημένοι είμαστε. Θέματα που ενεργοποιούν τις συνειδήσεις των θεατών, ζητώντας να δουν ακόμα περισσότερα. Στα εννιά χρόνια το Φεστιβάλ απέκτησε ένα πιστό κοινό από ανθρώπους

που το μυαλό τους θέλει να ξέρει τι γίνεται. Το ντοκιμαντέρ είναι πολιτική πράξη, δημιουργεί συνειδήσεις, εμπυκλώνει κι ευαισθητοποιεί τους θεατές.

Το φεινό Όσκαρ του Αλ Γκορ για το ντοκιμαντέρ *An inconvenient truth* πώς σας φάνηκε; Αυτή η βράβευση της όψιμης μεταμέλειας...

Το ντοκιμαντέρ, ξέρετε, είναι όπλο ισχυρό ακόμα και σε περιόδους προπαγάνδας. Θυμηθείτε τη Λένι Ρίφενσταλ την εποχή του Χίτλερ. Είναι ιδεολογικό όπλο. Η εικόνα μιλά από μόνη της και δημιουργεί εντυπώσεις. Εγώ προσπαθώ να διατηρήσω το πρόγραμμα σε μια βάση ανθρωποκεντρική, που θα εξετάζει τις σοβαρές πιυχές της ζωής και της καθημερινότητας, για ευαίσθητους ανθρώπους, να είναι κοντά στα προβλήματα και τις λύσεις.

Ο ΠΛΑΝΗΤΗΣ ΜΙΚΡΑΙΝΕΙ ΣΕ ΑΥΤΟ ΤΟ ΦΕΣΤΙΒΑΛ, ΤΟ ΒΛΕΜΜΑ ΓΙΝΕΤΑΙ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟ, ΟΙ ΕΚΤΕΤΑΜΕΝΕΣ ΑΠΟΨΕΙΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΟΥΝ ΚΑΙ ΤΟ ΑΙΣΘΗΜΑ ΓΙΑ ΤΟ ΣΥΝΑΝΘΡΩΠΟ ΚΥΡΙΑΡΧΕΙ.

Φέτος ήταν μια ανήσυχη χρονιά για τη γη, δε νομίζετε;

Φέτος απέκτησαν οντότητα αυτά τα θέματα στα ΜΜΕ γιατί φτάσαμε πια στο σημείο της κρίσης. Ή τώρα κάνουμε κάτι ή θα καθούμε. Οι πόλεμοι, βλέπετε, επιβαρύνουν διαρκώς το περιβάλλον εκτός από μας. Πέρσι είδα ένα ντοκιμαντέρ, ένα πορταίτο του Μάικ Μακ Ναμάρα, υπουργού εξωτερικών επί Νίξον. Τώρα πια γλυκύτατος και γερασμένος να παραδέχεται με στωικότητα πως ναι κάναμε πολλά λάθη τότε. Λάθη που στοίχισαν τη ζωή σε έξι εκατομμύρια ανθρώπους. Μίλησε για πειράματα που γίνονται. Όλα αυτά είναι αυθαίρετα. Ο μέσος πολίτης βρίσκεται σε πλήρη άγνοια για όσα συμβαίνουν και του επιβάλλουν άνωθεν. Η δύναμη των ισχυρών επιβάλλει και φοβίζει. Το ντοκιμαντέρ είναι ζωντανό μέσο και ξεφεύγει από την κατευθυνόμενη ενημέρωση. Οι άνθρωποι συνηθίζουν να λένε: «το είδα στις ειδήσεις». Μια πραγματικότητα όχι πραγματική. Έτσι, δείχνουν πολλοί πια εμπιστοσύνη στο Ντοκιμαντέρ.

Υπάρχουν πράγματα που μπορούν να σας ξαφνιάσουν ακόμα, στα πρόσωπα και στις ταινίες;

Πέρσι στην ημερίδα της παγκοσμιοποίησης, όσα είπε η Βαντάνα Σίβα ήταν για μένα αληθινή έκπληξη. Η μετάλλαξη των σπόρων από κάποιες εταιρίες που ελέγχουν πια την τροφοδοσία όλης της γης είναι σοκαριστική. Αναφέρθηκε, εδώ, στο δράμα των Ινδών αγροτών που αυτοκτονούν γιατί δεν τα βγάζουν πια πέρα επειδή επιμένουν να δουλεύουν με παραδοσιακές μεθόδους. Τριάντα χιλιάδες αυτοκτονίες αγροτών που πίνουν λιπάσματα για να πεθάνουν, καταχρωμέ-

νοι, θύματα αυτής της θηριωδίας. Το κέρδος που αλλοιώνει παραδοσιακούς πολιτισμούς, τη σχέση ζωής και φύσης. Τάσεις που έχουν στόχο μόνο την εκμετάλλευση. Πράγματα που είναι απαραίτητο να έρθουν στην προσοχή του κόσμου. Ελπίδα για μένα είναι οι νέοι που τους αντιπαραθέτεις σε όσα βλέπουν και τους αφήνεις να διαλέξουν την αλήθεια που τους ταιριάζει. Ξεκινήσαμε στην αρχή με 3.500 θεατές άτολμους και απόμακρους και φτάσαμε στους 35.000 πέρσι, συνειδητοποιημένους και έτοιμους για παρεμβάσεις. Σημάδι αισιόδοξο.

Τι ξεχωρίζετε στη φετινή διοργάνωση;

Την ημερίδα για το παιδί, ένα θέμα που οι δυτικές κοινωνίες το αντιμετωπίζουν με αδιαφορία. Πριν χρόνια είχα δει ταινίες από τη Ρουάντα με ακρωτηριασμένα παιδιά. Είχα σοκαριστεί. Ο κόσμος δεν είναι ένα ροζ σύννεφο με κοπέλες να χορεύουν πάνω στα τραπέζια διαρκώς στην τηλεόραση. Τα ανθρώπινα δικαιώματα και το βραβείο που θεσπίζει η Διεθνής Αμνηστία είναι ένα σπουδαίο τμήμα. Η ενότιτα του Ασιατικού, αφού στην Ασία το Ντοκιμαντέρ καλπάζει. Ένα νέο παράθυρο να βγουν από δω αυτές οι ταινίες στην Ευρώπη. Ξέρετε, δεν με ικανοποιεί να διοργανώνω απλώς ένα φεστιβάλ. Το να δείχνεις μόνο ταινίες δε φτάνει. Πρέπει να μετεξελιχθεί στο μέλλον και να έχει συνέχεια όλο το χρόνο. Να γίνει πηγή πληροφοριών για τους Βαλκάνιους, με αρχεία και ταινιοθήκη. Το Φεστιβάλ εξελίσσεται διαρκώς. Η θεαματική αύξηση των θεατών το αποδεικνύει.

Στην τηλεόραση βρίσκετε τίποτε ενδιαφέρον;

Υπάρχουν καλές ενημερωτικές εκπομπές στα κρατικά κανάλια ενώ υπάρχει ιδιωτικό που παίζει ντοκιμαντέρ και αυτό είναι καλό. Η Ελλάδα ήταν πίσω μέχρι το πρόσφατο παρελθόν. Αυτά αλλάζουν. Μέσα από το τμήμα της Αγοράς που πάει πολύ καλά, αγοραστές από ευρωπαϊκά κανάλια αγοράζουν πρόγραμμα. Εδώ βλέπετε είναι φθηνότερα να επιλέξουν πρόγραμμα απ' ότι στις Κάνες. Οι συνθήκες είναι πολύ καλές και τα αποτελέσματα θεαματικά.

Τι θα έχει αποκομίσει ο θεατής στο τέλος της φετινής διοργάνωσης;

Ελπίζω πολλά. Το μέγεθος είναι μεγάλο γι' αυτό ο καθένας πρέπει να κάνει τις επιλογές του. Μέσα από την πληθώρα ταινιών να βρει ικανοποίηση σε θέματα που τον αφορούν. Ο πλανήτης μικραίνει σε αυτό το φεστιβάλ, το βλέμμα γίνεται μεγαλύτερο, οι εκτεταμένες απόψεις κυκλοφορούν και το αίσθημα για τον συνάνθρωπο κυριαρχεί.

Έξω τι ακούτε για το Φεστιβάλ;

Ταξιδεύω πολύ και ακούω πολύ καλά πράγματα. Θεωρείται ήδη το 3ο σημαντικότερο σε μέγεθος και σπουδαιότητα στην Ευρώπη. Αυτό είναι σημαντικό επίτευγμα. Αλλά και εδώ ο κόσμος θέλει να συμμετέχει και το δείχνει, κερδίζουμε πολλά από την πόλη. Το λένε και οι ξένοι που έρχονται. Είναι το σωστό μέγεθος πόλης, οι άνθρωποι γνωρίζονται στη διάρκεια του, επικοινωνούν και φεύγουν με τις καλύτερες εντυπώσεις.

**Πορträίτα – ανθρώπινες
διαδρομές**

Ελεγεία της ζωής: Ροστρόποβιτς και Βινέφσκαγια Ένας ύμνος στη ζωή και το έργο του πιο διάσημου ζευγαριού της ρωσικής κλασικής μουσικής από τον σπουδαίο ιμπρεσιονιστή φιλόσοφο της εικόνας Αλεξάντερ Σοκούροφ **Ήθελα απλώς να είμαι κάποια** Ένα δεκάλεπτο κολάζ από αποσπάσματα ειδήσεων, διαφημιστικά σποτ και σπιτικές ταινίες για τη ζωή της αμερικανίδας καλλιτέχνιδας και συντηρητικής ακτιβίστριας Ανίτα Μπράιαντ **Απριλιάτικος Λαγός** το αισιόδοξο πορträίτο του 21χρονου, αποφοίτου του Ωδείου της Αγίας Πετρούπολης και συνθέτη μουσικής, ο οποίος μεγάλωσε με την τυφλή γιαγιά του, εγκαταλειμμένος από τους φυσικούς του γονείς. **Εκτός τόπου - αναμνήσεις του Edward Said** Ένα ταξίδι στις αναμνήσεις και την κληρονομιά του παλαιστινιακής καταγωγής αμερικανού διανοούμενου Έντουρντ Σάιντ με τη βοήθεια συνεντεύξεων ισραηλινών, αράβων και αμερικανών διανοητών **Monastery** η ιστορία του Δανού κυρίου Βιγκ, ενός 82χρονου εργένη που δεν γνώρισε ποτέ στη ζωή του την αγάπη, και της Αδελφής Αμβρόσιγια, μιας νεαρής ρωσίδας καλόγριας που από τύχη ή από μοίρα γίνεται μέρος της ζωής του. Βραβείο Joris Ivens στο Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ του Άμστερνταμ (2006) **Ο συναγεμός του χταποδιού** Ένα ταξίδι τριών χρόνων στο δραματικό παρελθόν του ερμαφρόδιτου Άλεξ Γιούργκεν. Ένα τολμηρό αυστριακό ντοκιμαντέρ για ένα θέμα ταμπού που θέτει σε αμφισβήτηση τον παραδοσιακό τρόπο σκέψης μας **Άντι Γουόρχολ: μια ταινία ντοκιμαντέρ** η ζωή, το έργο και η καλλιτεχνική επιρροή του «πάπα» της pop art, βασισμένη σε μια βαθιά εξερεύνηση των τεράστιων αρχείων του Μουσείου Άντι Γουόρχολ στο Πίτσμπουργκ αλλά και μαρτυρίες καλλιτεχνών όπως οι Μπομπ Ντίλαν, Ντένις Χόπερ και Τζεφ Κουνς. Σε ρόλο αφηγήτριας η Λόρι Άντερσον **Ο Τζακ Σμιθ και η καταστροφή της Ατλαντίδας** Ένα γοητευτικό κολάζ εικόνων και ηχητικών ντοκουμέντων από τη ζωή και το έργο του underground κινηματογραφιστή, ριζοσπαστικού φωτογράφου, «νονού» της performance art και ουτοπιστή Τζακ Σμιθ που επηρέασε καλλιτέχνες όπως ο Φεντερίκο Φελίνι, ο Άντι Γουόρχολ και ο Μάθιου Μπάρνι. Εύφημη μνεία της κριτικής επιτροπής στο

ΕΝΑ ΜΟΝΑΔΙΚΟ ΤΑΞΙΔΙ ΣΤΟΝ ΤΡΟΠΙΚΟ ΤΗΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑΣ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑΣ ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΠΕΝΗΝΤΑ ΕΝΝΕΑ ΔΙΕΘΝΗ ΚΑΙ ΟΚΤΩ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΝΤΟΚΙΜΑΝΤΕΡ – ΣΕ ΕΞΙ ΘΕΜΑΤΙΚΕΣ ΕΝΟΤΗΤΕΣ – ΠΟΥ ΥΠΟΣΧΕΤΑΙ ΝΑ ΜΑΣ ΑΠΟΚΑΛΥΨΕΙ ΓΙ' ΑΛΛΗ ΜΙΑ ΧΡΟΝΙΑ ΣΗΜΑΔΙΑ ΚΑΙ ΘΑΥΜΑΤΑ ΕΝΟΣ ΓΝΩΣΤΟΥ ΑΓΝΩΣΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ.

01

02

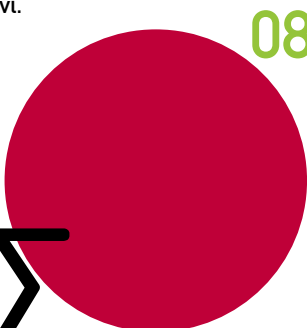

03

04

Φεστιβάλ της Tribeca (2006) **Ο καουμπόι της αγάπης** Πρώην καουμπόι και νυν προξεντής στο Νέο Μεξικό, ο Ιβάν Τόμσον θα κάνει τα πάντα... με 3000\$ αμοιβή για να βοηθήσει τους πελάτες του να βρουν την τέλεια νύφη. Το cinema verite συναντάει την κωμωδία σ' ένα αθεράπευτα ψυχαγωγικό ντοκιμαντέρ για την ερωτική απογοήτευση και την αναζήτηση της πραγματικής αγάπης. Ευρωπαϊκή πρεμιέρα **Τίερνι Γκίρον: Το σχέδιο «Μπτέρα»** ένα συναρπαστικό παράθυρο στο ιδιωτικό σύμπαν της αμφιλεγόμενης αμερικανίδας φωτογράφου στη διάρκεια της τριχρονης προετοιμασίας της για τη νέα συλλογή έργων της. Η ζωή, η προσωπική της φιλοσοφία και μυθολογία, η επιρροή των οικογενειακών εντάσεων και της διανοητικής ασθένειας της

08

**ΕΝΑΣ ΚΟΣΜΟΣ
ΙΣΤΟΡΙΕΣ**

μπτέρας της στη διαμόρφωση της τέχνης της, η θέση της καλλιτέχνης απέναντι στην κριτική περί πρόκλησης, χειραγώγησης και διαστροφής **Santiago** Μια νοσταλγική ταινία για την ταυτότητα, τη μνήμη και την ίδια τη φύση του ντοκιμαντέρ με κεντρικό πρόσωπο τον ιδιόρρυθμο μπάτλερ της οικογένειας του βραζιλιάνου σκηνοθέτη Ζοάο Μορέιρα Σάλες, αδελφό του γνωστού μας Βάλτερ Σάλες **Ανατολικά του Παραδείσου** Ένας τολμηρός παραλληλισμός των οδυνηρών βιωμάτων της μπτέρας του σκηνοθέτη στα σοβιετικά γκουλάγκ με τις δικές του εμπειρίες μεταξύ των ναρκομανών στο East Lower Side της Νέας Υόρκης. Από τον πολωνικής καταγωγής αμερικανό underground κινηματογραφιστή Λεχ Κοβάλσκι. Βραβεία καλύτερης ταινίας τμήματος Οριζοντί και καλύτερου ντοκιμαντέρ στο Φεστιβάλ της Βενετίας **Όλα για τον Γουίλσον** η επική ζωή μιας καλλιτεχνικής ιδιοφυΐας σύγχρονου θεάτρου. Ο Μπομπ Γουίλσον πίσω από την θολή εικόνα του αμφιλεγόμενου, ριζοσπαστικού και μυστηριώδους καλλιτέχνη της εποχής μας. Με τα δικά του λόγια αλλά και αυτά των Φίλιπ Γκλας, Σούζαν Σόνταγκ, Τζέσι Νόρμαν, Ντέβιντ Μπερν και Τζόρτζιο Αρμάνι **Αυτό που απομένει** Η δεύτερη ταινία του σκηνοθέτη Στήβεν Κάντερ με θέμα την αναγνωρισμένη και αμφιλεγόμενη φωτογράφο Σάλι Μαν εξερευνά την εξέλιξη της αυθεντικής καλλιτέχνης καθώς παλεύει με το πέρασμα του χρόνου, την σπάνια ασθένεια του συζύγου της και την ενηλικίωση των παιδιών της. Βραβείο κριτικής επιτροπής στο Φεστιβάλ της Ατλάντα **Κόκκινο χωρίς μπλε** Μια βαθιά προσωπική ματιά στην μοναδική και αντισυμβατική σχέση δύο δίδυμων γκέι αδελφών. Μια καινοτόμα απεικόνιση της έννοιας του φύλου, της σεξουαλικής ταυτότητας και του άλυτου δεσμού των δίδυμων παρά την μεταμόρφωση. Διεθνής πρεμιέρα.

05

06

08

Από τον Κινέζο σκηνοθέτη Ζία Ζανγκ – Κε του «Unknown Pleasures» και «The World». **Κατασκευασμένα τοπία** Καταγραφή του ταξιδιού του διεθνώς αναγνωρισμένου φωτογράφου Edward Burtynsky στην Κίνα, όπου συλλέγει στοιχεία και εικόνες των επιπτώσεων της βιομηχανικής επανάστασης στο φυσικό τοπίο. Βραβείο της Πόλης του Τορόντο για την καλύτερη καναδική ταινία στο Φεστιβάλ του Τορόντο το 2006 **Αμφίβιος** Ένα οπτικό φιλοσοφικό δοκίμιο πάνω στις πολλαπλές ερμηνείες της έννοιας «αμφίβιος» **Μαύρος Χρυσός** Ο άγνωστος παγκόσμιος πόλεμος του καφέ. Το συναρπαστικά αποκαλυπτικό ντοκιμαντέρ των αδελφών Φράνσις που ανάγκασε την πολυεθνική Starbucks να οργανώσει μια επιθετική και πολυδάπανη εκστρατεία δημοσίων σχέσεων **Maquilapolis, η πόλη των εργοστασίων** η ζωή στα κάτεργα φτηνής εργασίας των πολυεθνικών στην Τιχουάνα του Μεξικού και ο καθημερινός αγώνας δύο έξυπνων γυναικών ν' αλλάξουν τα πράγματα. Ένα σπάνιο ακτιβιστικό ντοκιμαντέρ με σημαία το σλόγκαν «γνώση ίσον εξουσία» **Loop** Το

09

07

09

01. ΗΘΕΛΑ ΑΠΛΩΣ ΝΑ ΕΙΜΑΙ ΚΑΠΟΙΑ
02. ΑΠΡΙΛΙΑΤΙΚΟΣ ΛΑΓΟΣ
03. MONASTERY
04. Ο ΣΥΝΑΓΕΡΜΟΣ ΤΟΥ ΧΤΑΠΟΔΙΟΥ
05. Ο ΚΑΟΥΜΠΟΙ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ
06. ΚΟΚΚΙΝΟ ΧΩΡΙΣ ΜΠΛΕ
07. ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΜΕΝΑ ΤΟΠΙΑ
08. ΤΡΟΠΑΙΑ
09. ΜΑΚΟΥΙΛΑΡΟΛΙΣ, Η ΠΟΛΗ ΤΩΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΩΝ

διακριτικά προκλητικό πορτρέτο πέντε ανδρών που παίρνουν τα δάση και τα βουνά για να δραπετεύσουν από τις κοινωνικές πιέσεις. Ένας διαλογισμός πάνω στην αναζήτηση της προσωπικής ευτυχίας, την εσωτερική γαλήνη, το χρόνο και το θάνατο, με φόντο τα μαγευτικά ορεινά τοπία της Νορβηγίας **Η θάλασσα της έλξης** Μια ειρωνική ματιά σε μια άγρια παραλία κάπου στις ακτές της Βαλτικής Θάλασσας και στην σχεδόν μαγνητική έλξη που αυτή ασκεί στους θαμώνες της.

Κοινωνία και Περιβάλλον

Ο πλανήτης Υπάρχει ελπίδα για το κλιματολογικό κραχ που αντιμετωπίζει σήμερα ο πλανήτης; 29 ειδικοί απ' όλο τον κόσμο – από την Κένυα και τη Βραζιλία έως τη Σαγκάη και τη Γροιλανδία - καταθέτουν τις απόψεις τους και προτείνουν τρόπους αφύπνισης **Τρόπια** Ευαίσθητο και αυθεντικό πορτρέτο έξι κυνηγών στη δασική περιοχή Abitibi του Κεμπέκ. Το δάσος, η νύχτα, η σιωπή, οι στοχασμοί πάνω στην αγάπη, το θάνατο και τη θρησκεία. Μυστικιστική ατμόσφαιρα και θαυμάσια τοπία **Dong** Ένα ανεπιτήδευτο κοινωνικό σχόλιο πάνω στην αναγκαστική μετανάστευση και την αστικοποίηση λόγω της εκβιομηχάνισης με επίκεντρο την Κίνα και την Ταϊλάνδη, γεμάτο όμορφες συνθέσεις. Δύο βραβεία στο Φεστιβάλ Βενετίας 2006.

ΕΡΤ3

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΑ ΤΗΛΕΟΡΑΣΗ ΤΡΙΑ

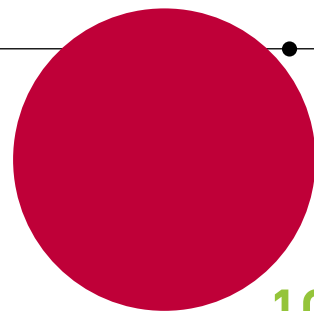
στηρίζει
τον πολιτισμό

ET3

102
FM
AM 1044

95.8 fm
1077 ΜΕΣΣΑ

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ
ΒΡΑΧΕΑ

10

10. NOMADAK TX

11. ΟΙ ΓΑΤΕΣ ΤΟΥ MIRIKITANI

12. ΠΟΔΙΑ ΛΥΤΑ

10

11

12

Μουσική

Παιδικό Χέβι Μέταλ Το ευαίσθητο πορτρέτο της ζωής ενός παιδικού γκρουπ χέβι μέταλ στη Σκωτία **Nomadak TX** Ένα γοητευτικό ταξίδι από τη Λαπωνία και την Ινδία έως τη Σαχάρα με οδηγούς δύο βιρτουόζους του ιδιαίτερου μουσικού οργάνου Txalaparta **Sonic Youth: «Πιστεύεις στην έκσταση;»** Ένας 4λεπτος ύμνος στο θρυλικό πανκ club CBGB της Νέας Υόρκης, σε συνεργασία με τους Sonic Youth **Σκοτ Γουώλκερ: Ο άνθρωπος του 30ού αιώνα** Το πορτρέτο της πιο αινιγματικής και ποιητικής μορφής στην ιστορία του ροκ, που επηρέασε μια ολόκληρη γενιά καλλιτεχνών: από τον Ντέβιντ Μπάουι και τον Μαρκ Άλμοντ έως τον Μπράιαν Ίνο, τους Radiohead και την Ούτε Λέμπερ **Χιπ – Χοπ: Πέρα από το ρυθμό και τη ρίμα** Μια συναρπαστική, μετωπική εξερεύνηση της «πολιτικής των φύλων» στη

μουσική κουλτούρα του χιπ – χοπ και της ραπ, η οποία αποθεώνει τον ανδρισμό, το σεξισμό, τη βία και την ομοφυλοφοβία **Γουστάρω, εγώ το τράβηξα αυτό!** Η συναυλία των Beastie Boys στο Madison Square Garden της Νέας Υόρκης, τον Οκτώβριο του 2004, όπως την κινηματογράφησαν πενήντα φαν του συγκροτήματος με φορητές κάμερες Hi8. **Κερτ Κομπέιν: για ένα γιο** Μια ιμπρεσιονιστική προσέγγιση της προσωπικότητας του πρόωρα χαμένου αρχηγού των Nirvana, στηριγμένη στο ανέκδοτο 25ωρο ηχογραφημένο υλικό συνεντεύξεων του ειδώλου της ροκ, ένα χρόνο πριν αυτοκτονήσει, προς τον δημοσιογράφο Michael Azerrad. Αποκαλυπτικό, υποβλητικό και απόλυτα προσωπικό.

Η Καταγραφή της μνήμης

Οι γάτες του Mirikitani το πορτρέτο του 85χρονου Jimmy Mirikitani, ενός άστεγου Ιαπώνο-αμερικανού ζωγράφου στους δρόμους της Νέας Υόρκης, και ταυτόχρονα ένα ντοκουμέντο για τα «περιοριστικά στρατόπεδα» των Ιαπώνο-αμερικανών στη διάρκεια του Β' Παγκοσμίου Πολέμου. Βραβείο κοινού στο φεστιβάλ της Tribeca **Πόδια Λυτά** Η ανείπωτη μέχρι σήμερα ιστορία των εφήβων γυναικών στρατιωτών του Κινέζικου Κόκκινου Στρατού της Μεγάλης Πορείας. Μια 28χρονη δημοσιογράφος από το Πεκίνο ανακαλύπτει ιστορίες θάρρους και ελπίδας σε συνθήκες →

I.O.M.

ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΟΠΤΙΚΟΑΚΟΥΣΤΙΚΩΝ ΜΕΣΩΝ
υποστηρίζει την οπτικοακουστική κοινότητα της χώρας

Φραγκούδη 11 & Αλ. Πάντου, 176 71 Καλλιθέα, Αθήνα · Τηλ.: 210 90 98 690 · Fax: 210 90 98 693 · e-mail: iom@iom.gr

www.iom.gr

Το Ραδιόφωνο
της Διεθνούς Έκθεσης Θεσσαλονίκης

Radio ΔΕΘ
104.9
FM STEREO

ΔΕΘ είτε
με τις επιτυχίες

ακούστε μας ζωντανά μέσω internet

<http://radio.tif.gr>

ΕΓΝΑΤΙΑ 154 • 546 36 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ • ΤΗΛ: 2310291105 • FAX: 2310291505

<http://radio.tif.gr> • e-mail: info.radio@tif.gr

13

13. ΣΟΥΒΕΝΙΡ

14. ΤΑ ΠΑΝΩ ΚΑΤΩ

15. ΕΝΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΡΓΥΡΗ

16. ΚΑΡΔΙΕΣ

17. ΡΡΙΡΕΧΝΥΥ, Η ΠΟΛΗ
ΠΟΥ ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΠΙΑ

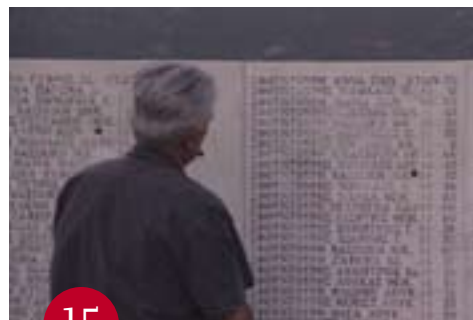

14

συντάγματος με σημείο αιχμής την απόλειψη του άρθρου 9 για μη ανάμειξη σε πόλεμο και εγείρουν τους προβληματισμούς τους για τις επιπτώσεις στη διεθνή γεωπολιτική ισορροπία δυνάμεων του 21ου αιώνα. Ευρωπαϊκή πρεμιέρα **Ένα τραγούδι για τον Αργύρη** Η οδύσσεια του 66χρονου σήμερα Αργύρη Σφουντούρη, από τα ορφανοτροφεία της Ελβετίας όπου βρέθηκε έχοντας επιζήσει της σφαγής στο Δίστομο το 1944 έως το διδακτορικό του στο Πολυτεχνείο της Ζυρίχης και τη δράση του στο Ελβετικό Σώμα Βοήθειας για τα θύματα καταστροφών στη Σομαλία, το Νεπάλ και την Ινδονησία. Μια ταινία για την αντιμετώπιση του προσωπικού θρήνου και του ιστορικού χρέους. Διεθνής πρεμιέρα.

Μικρές αφηγήσεις

Tender's heat, Άγρια, άγρια παραλία Μια πινακοθήκη χαρακτήρων – παραθεριστών σε μια παραλία στις ακτές της Μαύρης Θάλασσας - δημιουργούν ένα λεπτό ειρωνικό πορτραίτο της ανθρώπινης φύσης: ένα απάνθισμα από ιστορίες αγάπης και μίσους, όνειρα και μελαγχολία, τραγωδία και κωμωδία, ζωή και θάνατο. Ειδικό Βραβείο της Επιτροπής στο Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ του Άμστερνταμ 2006 **Jonestown: η ζωή και ο θάνατος του ναού του λαού** Ένα καθηλωτικό πορτραίτο της ομάδας «Ο ναός του λαού» και του αρχηγού της, αιδεσιμότατου Τζιμ Τζόουνς, που το 1978 οδήγησαν περισσότερους από 900 μέλη της στην ζούγκλα της Γουιάνα, όπου ενορχήστρωσαν τη μεγαλύτερη μαζική σφαγή

15

ακράϊας στέρσης και βιαιότητας **Αποκλεισμός** Αναβίωση του χρονικού της πολιορκίας του Λένινγκραντ στη διάρκεια του Β' Παγκοσμίου Πολέμου με την χρήση αποκλειστικού ασπρόμαυρου βωβού αρχειακού υλικού επικαίρων και σχολαστικά οργανωμένων φυσικών ήχων **Ο άγνωστος στρατιώτης** Βασισμένο στην πρόσφατη έκθεση φωτογραφιών της Βέρμαχτ που σόκαρε τη γερμανική κοινή γνώμη με τις αποκαλύψεις της για τη συνέργια των Γερμανών στρατιωτών στα εγκλήματα των Ναζί, το ντοκιμαντέρ διερευνά κάποια από αυτά και κινηματογραφεί τόπους φρίκης στην Ουκρανία και τη Λευκορωσία **Σουβενίρ** Ένα διασκεδαστικό και συγκινητικό road movie με πρωταγωνιστές τον σκηνοθέτη και τον 82χρονο πατέρα του καθώς ταξιδεύουν από την Ιερουσαλήμ μέσω Ιταλίας και Γερμανίας στο Άμστερνταμ για μια συνάντηση βετεράνων της Εβραϊκής Ταξιαρχίας του Β' Παγκοσμίου Πολέμου **Τα πάνω κάτω** Μια 9λεπτη ερμηνεία της μυστηριώδους πτήσης του Ρούντολφ Ες, δεξιού χεριού του Χίτλερ, στη Σκωτία το 1941 ως διαπραγματευτής της ειρήνης, μέσα από τα γράμματα του ίδιου του πρωταγωνιστή της προς τη σύζυγο και την οικογένεια του **Με πολλή αγάπη και φιλιά** Οι φρικαλεότητες του σταλινικού καθεστώτος στην πρώην αποικία καταδίκων στα νησιά Solovskί της Άσπρης Θάλασσας. Ένας στοχασμός πάνω στη στέρση της ελευθερίας και το θάνατο της ανθρώπινης αξιοπρέπειας **Το ιαπωνικό σύνταγμα ειρήνης** Κορυφαίοι διανοητές του κόσμου τοποθετούνται πάνω στο ζήτημα της προβλεπόμενης αναθεώρησης του ιαπωνικού

16

17

– αυτοκτονία στην ιστορία **Καρδιές** Το θαύμα της φιλίας μέσα από την συγκινητική ιστορία δύο Νορβηγών με σύνδρομο Down **Ταξίδι σε Σολ Ματζόρε** Το ταξίδι – όνειρο ζωής ενός 91χρονου στο Μαρόκο με συνταξιδιώτη τον εγγονό του γίνεται η αφορμή για να ανακαλύψει τη ζωή και τον κόσμο από την αρχή **PRIRECHNY, η πόλη που δεν υπάρχει πια** Κάποτε ήταν μια περήφανη πόλη μεταλλωρύχων στη Βόρεια Ρωσία. Σήμερα είναι μια no man's land με κατεδαφισμένα κτίρια και κομμένες επικοινωνίες. Κι όμως, τέσσερις συνταξιούχοι επιμένουν να ζουν εδώ και να την αποκαλούν «σπίτι» τους **Το μεγάλο, λευκό «εγώ» του** Το χρονικό της πτώσης του αρχηγού του Αφρικανικού Ναζιστικού Κόμματος, Γιουτζίν Τέρμπλανς. Μια διαυγής, ανατρεπτική και συμπαγής εικόνα του απαρτχάιντ και των εγκλημάτων του **Τόσα πολλά, τόσο γρήγορα** Το διεισδυτικό πορτραίτο μιας οικογένειας που επαναστατεί ενάντια στη μοίρα, όταν ο 29χρονος γιος της ανακαλύπτει ότι πάσχει από τη νόσο του Lou Gehrig. Ρομάντζο, επιστημονική γκερίλα και μαύρο χιούμορ σε μια ταινία που ξεδιπλώνεται σαν μυθιστόρημα **Όλοι είναι καλά** Το τέταρτο μέρος μιας σειράς ντοκιμαντέρ που παρακολουθεί την εξέλιξη της ζωής των μελών μιας σχολικής τάξης του προαστίου Jordbro της Στοκκόλμης στη διάρκεια τεσσάρων δεκαετιών, από τα πρώτα τους μαθητικά χρόνια το 1976 έως σήμερα στα σαράντα τους

Ώψεις του κόσμου

Το τέλος του σχεδίου Neubacher Η αυτοβιογραφική ιστορία του κινηματογραφιστή Μάρκου Τζ. Κάρνι και η προσπάθειά του να συμπλιωθεί με το ναζιστικό παρελθόν της οικογένειάς της μητέρας του **Φαντάσματα της Cite Soleil** Η τρομακτική ζωή στο μυστικό στρατό ενόπλων συμμοριών του προέδρου Jean – Bertrand Aristide. Στην πιο υποβαθμισμένη γειτονιά της Αϊτής. Ένα συναρπαστικό κοινωνιολογικό πορτραίτο με την αμεσότητα μιας ανθρώπινης ιστορίας **Η ζωή σε Λούπα** Τόκιο, πόλη του Μεξικό, Νέα Υόρκη, Μόσχα, Βομβάη. Τα κρυμμένα πρόσωπα των μητροπόλεων και η παγκόσμια φτώχεια. Μια ηλεκτρική μίξη κινηματογραφικών εικόνων και μουσικής των Sofa Surfers σε ένα πειραματικό μουσικό ντοκιμαντέρ – οπτικοακουστική περιπέτεια. Βραβείο καλύτερου ντοκιμαντέρ στο Φεστιβάλ του Κάρλοβι Βάρι 2006 **Όρα για δείπνο** Η σκυλίσια ζωή μιας φτωχής οικογένειας σε μια από τις εκατοντάδες τενεκεδένιες παράγκες της πόλης Vanadzor, στη Βόρεια Αρμενία **Η μυρωδιά του παραδείσου** Πολέμαρχοι, αρχηγοί φυλών, εμίρηδες και μουλάδες, τρομοκράτες και «νονοί» αλλά κυρίως απλοί οπαδοί του οίκου του Ισλάμ – από το Πακιστάν και το Αφγανιστάν έως την Τσετσενία και το Κατάρ – λύνουν το τρίγωνο του «ιερού πολέμου» εναντίον της Δύσης με δικά τους λόγια. Ένα οδυνηρό και άκρως διαφωτιστικό ντοκουμέντο που λειτουργεί ως καθηλωτικό θρίλερ **Αύριο στη θάλασσα** Το καθημερινό ραντεβού τριών ηλικιωμένων με την άμμο και τα κύματα της χειμωνιάτικης παραλίας της Βαρκελώνης. Παιχνίδια με τη θάλασσα μπροστά στο αναπόφευκτο τέλος. Βραβείο καλύτερου ντοκιμαντέρ

18

19

20

18. ΦΑΝΤΑΣΜΑΤΑ ΤΗΣ CITE SOLEIL

19. Η ΖΩΗ ΣΕ ΛΟΥΠΑ

20. ΑΠΟ ΤΟΤΕ ΚΑΙ ΜΕΤΑ II

στα Ευρωπαϊκά Βραβεία Κινηματογράφου 2006 **Μάθημα εβραϊκών** Μια διεισδυτική, γλυκόπικρη και βαθιά ανθρωπιστική ματιά στα προβλήματα των μεταναστών στο σημερινό Ισραήλ από τον σκηνοθέτη του «No 17». Βραβεία καλύτερης σκηνοθεσίας και μοντάζ για ντοκιμαντέρ στο Διεθνές Φεστιβάλ της Ιερουσαλήμ **Από τότε και μετά II** Η άγνωστη ιστορία της Ajuma από το Νιου Τζέρσεϊ, μία από τις χιλιάδες Κορεάτισσες που μετά το τέλος του πολέμου της Κορέας παντρεύτηκαν αμερικανούς πεζοναύτες για να δραπετεύσουν από τη φτώχεια της χώρας τους **Σημείο συνάντησης** Το άλλο πρόσωπο του Μεσανατολικού. Ισραηλινοί και Παλαιστίνιοι πολίτες προσπαθούν να δημιουργήσουν ένα λαϊκής βάσης κίνημα υπέρ της μη βίας και της ειρήνης. Μια ταινία ύμνος στον διαπολιτισμικό ακτιβισμό. Βραβείο κοινού καλύτερου ντοκιμαντέρ στο Φεστιβάλ του Σαν Φρανσίσκο **Βροχή σε άνυδρη γη** Σομαλοί πρόσφυγες στην Αμερική. Από τους πολύχρονους διωγμούς και τη φρίκη του εμφυλίου στο όνειρο μιας νέας ζωής. Ένα συγκινητικό και αποπληστικό τρυφερό μάθημα επιβίωσης και απίστευτης ανθεκτικότητας **Κατά τύχη** Μια τοιογραφία σκηνών από 20 πόλεις της βραζιλιάνικης πολιτείας Minas Gerais που αιχμαλωτίζει τις απρόσμενες στιγμές της καθημερινής ζωής. Μια ποιητική εξερεύνηση της «συμφωνίας των πόλεων».

Είναι γεγονός!

Για πρώτη φορά στην Ελλάδα όλα τα επαγγέλματα θεάτρου και Κινηματογράφου μαζί σε μία Καλλιτεχνική Ακαδημία!

MEDIA ARTS: Σενάριο - Δημιουργική Γραφή • Σκηνοθεσία
• Εικονοληψία - Φωτισμός • Μοντάζ • Παραγωγή

PERFORMING ARTS: Υποκριτική • Χορός • Μακιγιάζ Θεάτρου Σκηνής
• Σκηνογραφία - Ενδυματολογία

Διδάσκουν (με αλφαριθμητική σειρά):

- Ανθή Ανδρεοπούλου - Ηθοποιός / Δασκάλα Υποκριτικής
- Κωνσταντίνος Αρβανιτάκης - Σκηνοθέτης
- Βούλα Γεωργακάκου - Προώθηση & Διανομή
- Κώστας Γεωργουσάπουλος - Φιλολόγος / Κριτικός Θεάτρου
- Νίκος Γιαννόπουλος - Σκηνοθέτης / Παραγωγός
- Βαρβάρα Δούκα - Σκηνοθέτης
- Κωνσταντίνος Ζαμάνης - Σκηνογράφος
- Δημήτρης Ήμελλος - Ηθοποιός / Δάσκαλος Υποκριτικής
- Τζωφτζίνα Κακουδάκη - Θεατρολόγος
- Δημήτρης Καμινάρης - Χορευτής / Χορογράφος
- Τάνια Κίτσου - Σκηνοθέτης / Θεατρική Παιδαγωγός
- Σία Κοσκινά - Ηθοποιός / Καθηγήτρια Μουσικού Θεάτρου
- Φίλιππος Κουτσαφτής - Διευθυντής Φωτογραφίας
- Μένη Κυριάκογλου - Ηθοποιός
- Φαίδων Λαζαρίδης - Σκηνοθέτης
- Μαρκέλλα Μανωλιάδου - Χορεύτρια
- Μανώλης Μαύρος - Σκηνοθέτης
- Γιάννης Μετζιάφ - Σκηνογράφος / Ενδυματολόγος
- Τάνια Μιλένοβα - Χορεύτρια / Χορογράφος
- Κώστας Μόνος - Θεατρολόγος / Ηθοποιός / Σκηνογράφος
- Νίκος Παναγιωτόπουλος - Σεναριογράφος
- Εβελίνα Παπούλια - Ηθοποιός
- Κώστας Σαντάς - Ηθοποιός
- Μαριέττα Σγουρδαίου - Ηθοποιός / Εκπαιδευτικός
- Πέτρος Σεβαστιόγλου - Σκηνοθέτης
- Πέρσα Σταματοπούλου - Χορεύτρια / Χορογράφος
- Ιουλία Σταυρίδου - Σκηνογράφος / Ενδυματολόγος
- Γιούρι Στούπελ - Μουσικός
- Γιάννης Τζιώτης - Σεναριογράφος
- Κώστας Τσιάνος - Σκηνοθέτης
- Ντίνος Φανάρας - Χορογράφος Ελληνικού Χοροθεάτρου
- Μάκης Φάρος - Μοντέρ
- Πέτρος Φιλιππίδης - Ηθοποιός
- Κώστας Φιλίππου - Ηθοποιός
- Τσακ Φόστερ - Χορογράφος
- Ευθύμης Χατζής - Σκηνοθέτης
- Περικλής Χαύροσγλου - Σκηνοθέτης

Και πολλοί άλλοι αξιολογοί δημιουργοί.

Καλλιτεχνικές σπουδές αναγνωρισμένες από το κράτος με δίπλωμα του Υπουργείου Παιδείας

AKMΗ
Ο ΗΓΕΤΗΣ ΣΤΗΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ

Αθήνα: Κοδριγκτώνος 16, Τηλ.: 210 82 24 074
Θεσσαλονίκη: Τσιμισκή 14, Τηλ.: 2310 260 200

ABEL SAMTCHII & SWATCHII

KAMA 1101/8/2002/06

ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΥΠΟΘΕΣΗ

Γεννημένη στην Ατλάντα της Τζόρτζια το 1963, η Τίερνι Γκίρον ταξίδεψε στον κόσμο όταν την εντόπισε ένα ευρωπαϊκό πρακτορείο μοντέλων, ενώ σπούδαζε μπαλέτο στη Γιούτα. Πέντε χρόνια στις πασαρέλες του κόσμου και μπροστά στα φλας ήταν αρκετά για να κεντρίσουν την ανήσυχη φύση της και να τη στείλουν στην άλλη πλευρά της φωτογραφικής κάμερας. Μια μικρή συλλογή πολารόιντ φωτογραφιών των συναδέλφων της κι ένας παριζιάνος καλλιτεχνικός ατζέντης ήταν η αρχή της φωτογραφικής της καριέρας στο εμπορικό χώρο της μόδας.

Πέντε χρόνια αργότερα κι ενώ νιώθει ότι τα φωτογραφικά της θέματα έχουν κορεστεί, παντρεύεται και κάνει οικογένεια, ενώ το έργο της ακολουθεί πλέον πιο καλλιτεχνικούς δρόμους. Η αποτύπωση καθημερινών οικογενειακών σκηνών γίνεται ανάγκη. Φωτογραφίζει τα πάντα σε Technicolor. Γονείς, συγγενείς, φίλους, τα παιδιά της στην παραλία, σε χιονισμένες πλαγιές, μπροστά στην τηλεόραση, παίζοντας, κουβεντιάζοντας. Η κάμερα αποτυπώνει το προσωπικό της συναισθηματικό ταξίδι όντας μέλος μιας ομάδας - οικογένειας. Στο έργο της, αλλά και στη ζωή της, η παρουσία των δυο της παιδιών είναι καταλυτική. Σταδιακά τα κάδρα της γίνονται πιο διεισδυτικά, συχνά σουρεαλιστικά, σα να φωτογραφίζει τους γύρω της ως μέλη μιας παράστασης. Μάσκες κρύβουν τα παιδικά πρόσωπα και τα πλάνα γίνονται όλο και πιο προσωπικά. Άλλοτε μοιάζουν εντελώς σπημένα, άλλοτε γίνεται φανερή η αιχμαλωσία μιας τυχαίας στάσης, μιας αυθόρμητης συνάντησης, ενός περαστικού βλέμματος. Η αλήθεια δεν γίνεται ποτέ φανερή στον κόσμο της Γκίρον, τα κάδρα της κρύβουν πάντα ένα βαθύτερο νόημα

Κινηθείτε παντού...

με τις πιο συμφέρουσες μακροχρόνιες και βραχυχρόνιες μισθώσεις

πέρα από το φωτογραφημένο ανθρώπινο ίχνος. Είναι η κάμερα ένα μέσο επικοινωνίας με την οικογένεια της ή γίνεται ασπίδα προστασίας για τη φανερά προβληματισμένη καλλιτέχνηδα; Η ασφάλεια της καθημερινής οικογενειακής ευτυχίας φαίνεται να διχάζει τη Γκίρον. Τίποτα δε μοιάζει πλέον τετριμμένο και συνηθισμένο στις φωτογραφίες της που φαίνεται να λειτουργούν ως μέσο επανεφεύρεσης του εαυτού της. Και τελικά κανείς θεατής του έργου της δεν μπορεί να φτάσει στην πλήρη κατανόηση της αντισυμβατικής αυτής αποτύπωσης της οικογενειακής της ζωής, που μόνο η ίδια μπορεί να εξηγήσει. Γι' αυτό και γίνεται σημαντική η θέαση του ντοκιμαντέρ «Τιέρνι Γκίρον: το σχέδιο 'Μπτέρα'» που την αφορά και πηγαίνει πιο πέρα από την αποτύπωση μιας στιγμής. Εδώ, μιλά με ειλικρίνεια για τη δουλειά της, τους οικογενειακούς δεσμούς που εξακολουθούν να διαμορφώνουν τη φύση της, την πολυπλοκότητα της μητρότητας, τη διατήρηση του εγώ μας μέσα σε ένα αδιάσπαστο σύνολο, την απόσταση της παιδικής αθωότητας από την ενήλικη εαυτό μας και τελικά όλα αυτά που εμπνέουν τον καλλιτέχνη και διχάζουν το θεατή του έργου του. Σε τελευταία ανάλυση χωράει κριτική στην καλλιτεχνική έκφραση και την έκθεση της εσωτέρας ψυχής του δημιουργού;

15

ΤΟ ΕΡΓΟ ΤΗΣ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΗΚΕ ΕΜΠΝΕΥΣΜΕΝΟ, ΠΡΟΚΛΗΤΙΚΟ ΕΩΣ ΧΥΔΑΙΟ ΚΑΙ ΠΟΡΝΟΓΡΑΦΙΚΟ, ΕΝΩ Η ΠΡΩΤΗ ΤΟΥ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΤΗΝ ΑΝΟΙΞΗ ΤΟΥ 2001 ΣΕ ΜΙΑ ΟΜΑΔΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ ΣΤΗ ΣΑATCHI GALLERY ΕΦΕΡΕ ΤΗ ΛΟΝΔΡΕΖΙΚΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΣΤΗΝ ΠΟΡΤΑ ΤΗΣ ΓΚΑΛΕΡΙ ΜΕ ΤΗΝ ΑΠΑΙΤΗΣΗ ΝΑ ΕΞΑΙΡΕΘΟΥΝ ΟΙ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΤΗΣ. ΤΑ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΑ «ΚΑΔΡΑ» ΤΗΣ ΕΚΑΝΑΝ ΜΟΛΙΣ ΠΡΟΣΦΑΤΑ ΓΝΩΣΤΗ ΤΗΝ ΑΜΦΙΛΕΓΟΜΕΝΗ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΔΑ. ΧΑΡΗ ΣΕ ΜΙΑ ΕΚΘΕΣΗ ΕΡΓΩΝ ΤΗΣ ΣΤΟ ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ ΤΕΧΝΗΣ, ΣΤΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΟΥ 9ΟΥ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΝΤΟΚΙΜΑΝΤΕΡ, ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΕΝΑ ΝΤΟΚΙΜΑΝΤΕΡ ΓΙΑ ΤΗ ΖΩΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΤΕΧΝΗ ΤΗΣ, ΜΑΣ ΔΙΝΕΙ ΤΗΝ ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΝΑ ΒΓΑΛΟΥΜΕ ΤΑ ΔΙΚΑ ΜΑΣ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ.

ΑΓΟΝΗ
ΓΡΑΜΜΗ
ΓΟΝΙΜΗ

10 Μαρτίου με 1 Απριλίου

ΨΗΦΙΑΚΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ / ΠΡΟΒΟΛΕΣ / ΒΙΒΛΙΑ / ΠΑΙΧΝΙΔΙ

ΥΠΟ ΤΗΝ ΑΙΓΙΔΑ:
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ
& ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΣΗΣ

ΔΙΟΡΓΑΝΩΣΗ

Διάδραση

ΦΕΣΤΙΒΑΛ
ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ
ΦΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
www.festival.gr

ΕΛΛΗΝΙΚΟ
ΚΕΝΤΡΟ
ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ
ΕΡΕΥΝΗΣ
ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ
ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ

NO PRODUCTION

Μετακίνηση 3η

ΑΣΤΥΠΑΛΑΙΑ-ΚΑΣΟΣ-ΚΑΡΠΑΘΟΣ-ΝΙΣΥΡΟΣ-ΣΙΚΙΝΟΣ

ΜΕ ΤΗΝ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΑΙΓΑΙΟΥ
ΚΑΙ ΠΡΟΚΛΗΤΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

ΚΟΡΗΤΟΙ

INTERAMERICAN

TITAN SONY

Blue Star Ferries @FERRIES

BELLEME EVENTS

Budget MAX

express scopellitis

ΙΟΝΙΟΙ ΕΠΙΧΩΡΙΑΣ

Κυριακάτικη EPT

MIP

ATHENS! highlights

ΤΕΤΑ ΜΑΚΡΗ

ΜΠΑΡΜΠΑΡΑ ΚΟΠΛ

Η ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΣΥΝΕΙΔΗΣΗΣ

ΣΚΗΝΟΘΕΤΙΔΑ, ΣΕΝΑΡΙΟΓΡΑΦΟΣ, ΠΑΡΑΓΩΓΟΣ, ΜΟΝΤΕΡ, ΗΧΟΛΗΠΤΡΙΑ, ΑΦΗΓΗΤΗΣ, ΑΛΛΑ ΚΥΡΙΩΣ ΩΣ ΝΤΟΚΙΜΑΝΤΕΡΙΣΤΡΙΑ «ΠΑΝΤΟΣ ΚΑΙΡΟΥ», Η ΜΠΑΡΜΠΑΡΑ ΚΟΠΛ ΕΧΕΙ ΑΦΙΕΡΩΣΕΙ ΤΗ ΖΩΗ ΤΗΣ ΣΤΗΝ ΑΦΥΠΝΙΣΗ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΣΥΝΕΙΔΗΣΗΣ ΜΕΣΩ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ ΤΗΣ. ΠΡΟΚΛΗΤΙΚΗ, «ΑΥΘΑΔΗΣ» ΚΑΙ ΤΙΜΗΜΕΝΗ ΜΕ ΔΥΟ ΟΣΚΑΡ ΘΕΩΡΕΙΤΑΙ ΜΙΑ ΑΠΟ ΤΙΣ ΠΙΟ ΣΠΟΥΔΑΙΕΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΕΣ ΤΟΥ ΝΤΟΚΙΜΑΝΤΕΡ ΠΑΓΚΟΣΜΙΩΣ. ΤΟ 9ο ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΝΤΟΚΙΜΑΝΤΕΡ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ ΤΙΜΑ ΜΕ ΕΝΑ ΜΕΓΑΛΟ ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΣΤΟ ΕΡΓΟ ΤΗΣ.

Αστικής καταγωγής (μεγάλωσε και σπούδασε στη Νέα Υόρκη σε οικονομικά άνετο περιβάλλον) με βαθιά πολιτική και κοινωνική συνείδηση, η Μπάρμπαρα Κοπλ έφτασε στο επαρχιακό Κεντάκι σε ηλικία 30 χρονών, το 1976, ευαισθητοποιημένη από την απεργία των ανθρακωρύχων που ήδη μετρούσε ένα νεκρό. Με επιμονή και κάτω από αντίξοες συνθήκες κινηματογράφησε απλούς ανθρώπους σε δύσκολες ώρες, να διεκδικούν τα αυτονόητα στις συνθήκες εργασίας τους. Το *Harlan County, USA* της χάρισε σοφία, εμπειρία και το όσκαρ καλύτερου ντοκιμαντέρ το 1977. «*Ημουν μια πολιτικοποιημένη νέα γυναί-*

κα και διάβασα για την κίνηση 'Ανθρακωρύχοι για τη Δημοκρατία'. Έφτασα στο Χάρλντν και κατάλαβα τι σημαίνει να ζεις και να πεθαίνεις. Ένας υποψήφιος για πρόεδρος του Συνδικάτου είχε δολοφονηθεί και τρεις άλλοι ανθρακωρύχοι έβαλαν υποψηφιότητα. Περίμενα να δω αν θα τους διέφθειρε η εξουσία ή θα παρέμεναν κοντά στους συναδέλφους τους. Έγινε άλλος ένας φόνος και οι γυναίκες ανέλαβαν την απεργιακή πικετοφορία... Τις νύχτες κυκλοφορούσαμε με όπλα. Ένωθες πραγματικά σαν γκερίλα...».

Οκτώ χρόνια αργότερα, η οικονομική ύφεση που αντιμετώπισε η μέχρι τότε εύρωστη βιομηχανία των μεσοδυτικών πολιτειών της Αμερικής θα υποβαθμίσει την ποιότητα ζωής των κατοίκων, οδηγώντας σε εξαντλητικές απεργίες. Η Κοπλ στάθηκε στο πλευρό των κατοίκων μιας μικρής κοινότητας στο Όστιν της Μινεσότα και μετά από τέσσερα χρόνια σκληρής δουλειάς παραδίδει το *American Dream* που θα της χάρισει το δεύτερο Όσκαρ της, το 1991.

Από τα ανθρακωρυχεία του Κεντάκι και τους απεργούς της Μινεσότα έως τη σκηνή ενός

ιστορικού rock festival (*No Nukes*), τη μουσική του Γούντι Άλεν (*Wild Man Blues*, 1997) και την καταγραφή της μετάβασης της κληρονομιάς του Γούντστοκ των '60s στη Generation X των '90s (*My Generation*, 2000) και από την αναζήτηση του αληθινού προσώπου πίσω από το θρύλο του πυγμάχου Μάικ Τάισον (*Fallen Champ: The Untold Story of Mike Tyson*) ως το πορτρέτο του αντισυμβατικού γυναικείου συγκροτήματος Dixie Chicks (*Shut Up And Sing*, 2006), αυτό που τελικά κάνει η ευέλικτη κάμερα της Κοπλ, είναι να καταγράφει τις ιστορίες καθημερινών ανθρώπων που οι καταστάσεις τους έκαναν ξεχωριστούς, όταν βρέθηκαν στην πρώτη γραμμή να παλεύουν, σε προσωπικό ή κοινωνικό επίπεδο, για το δικαίωμα στη ζωή και την επιτυχία, για τη χαμένη τους αξιοπρέπεια τους και τελικά για ένα καλύτερο κόσμο.

Με πλήθος βραβεία στην τριαντάχρονη καριέρα της, η 60χρονη δημιουργός αναγνωρίστηκε παγκοσμίως σαν μία από τις πιο αξιόλογες ντοκιμαντερίστριες της Αμερικής, ενώ εδώ και λίγο καιρό αποτελεί μέλος του συμβουλίου του American Film Institute, συμμετέχει ενεργά σε οργανώσεις που ευαισθητοποιούνται σε κοινωνικά ζητήματα και υποστηρίζει

01

05

την ανεξάρτητη κινηματογραφία. Η ιδιαίτερη έφεση στην καταγραφή γεγονότων μέσω των ανθρώπων που τα επηρέασαν χαρακτήρισε και την τηλεοπτική της δουλειά (σκηνοθέτησε πολλά τηλεοπτικά σποτ αλλά και αρκετά επεισόδια της σειράς *Homicide*, δουλειά για την οποία βραβεύτηκε από την Αμερικανική Ένωση Σκηνοθετών), ενώ πέρσει ολοκλήρωσε το *Havoc*, την πρώτη της ταινία μυθοπλασίας, σε σενάριο Στίβεν Γκείγκαν και πρωταγωνίστρια την Αν Χάθαγουεϊ.

ΔΕΙΤΕ

1. Dixie Chicks: Shut up and Sing (2006). Κατά τη διάρκεια μιας συναυλίας στο Λονδίνο, το 2003, η τραγουδίστρια των Dixie Chicks έκανε το «λάθος» να σχολιάσει δυσμενώς την πολιτική Μπους στο Ιράκ. Η Κοπλ και η συν-σκηνοθέτρια Σεσίλια Πεκ κινηματογραφούν την πορεία του τριμελούς γυναικείου συγκροτήματος, εστιάζοντας στις συνέπειες που είχε ένα απλό σχόλιο στις προσωπικές ζωές των τριών γυναικών όταν η μπάντα επέστρεψε στην πατρίδα (CD στην πυρά, απειλές κατά της ζωής τους, λογοκρισία, προσωπικές προσβολές...).

2. My Generation (2000). Στη σύγκριση του αυθεντικού Γούντστοκ με εκείνο που επιχειρήθηκε το 1999, το δεύτερο «αυτοκαταστράφηκε» στο βωμό του «πλαστού» και του marketing. Η ταινία αντιμετωπίζει δίκαια τα δυο άνισα φεστιβάλ μέσα από μαρτυρίες του τότε και του τώρα, σε μια προσπάθεια κατανόησης ενός υπαρκτού αλλά και συχνά «κατασκευασμένου» χάσματος δυο γενεών με παράλληλη μουσική ιδεολογία.

3. Wild Man Blues (1997). Η ομώνυμη τζαζ μπάντα του Γούντι Άλεν περιοδεύει στην Ευρώπη και η Κοπλ βρίσκει την ευκαιρία να αποτυπώσει στην κάμερα το πιο συμπαθητικό πορτρέτο ενός μεγάλου δημιουργού μέσα από τη σχέση του με τη μουσική και τις γυναίκες, σε καιρούς που η δημοτικότητα του έπεφτε κατακόρυφα λόγω του σκανδάλου της προσωπικής του ζωής.

4. American Dream (1990). Βραβευμένο με όσκαρ, ένα από τα πιο ολοκληρωμένα πορτρέτα του αμερικανικού εργάτη και της καθημερινότητάς του σε μια μικρή επαρχιακή πόλη της αμερικανικής ενδοχώρας, που εξαρτά την επιβίωσή της από μια τοπική μονάδα μεγάλης βιομηχανίας.

5. Harlan County (1977). Καταγραφή των γεγονότων που έλαβαν χώρα κατά τη διάρκεια μιας από τις πιο διάσημες και μακρόχρονες απεργίες ανθρακωρύχων σε αμερικάνικο έδαφος, μέσα από τις βίαιες συγκρούσεις μεταξύ απεργών και εκπροσώπων της Εταιρίας Brookside Mine, αλλά και μια αναδρομή στην ιστορία του εμπλεκόμενου Εργατικού Συνδικάτου.

ΤΖΟΥΛΙΑ ΡΑΪΧΑΡΤ ΣΤΙΒΕΝ ΜΠΟΓΚΚΝΑΡ ΕΚΕΙ ΠΟΥ ΒΡΙΣΚΕΤΑΙ Η ΚΑΡΔΙΑ

17

Η ΤΖΟΥΛΙΑ ΡΑΪΧΑΡΤ ΚΑΙ Ο ΣΤΙΒΕΝ ΜΠΟΓΚΚΝΑΡ ΠΙΣΤΕΥΟΥΝ ΠΩΣ ΕΝΑ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟ ΦΙΛΜ ΟΦΕΙΛΕΙ, ΕΞ ΟΡΙΣΜΟΥ, ΝΑ «ΑΝΑΔΥΕΤΑΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΑΡΔΙΑ ΚΑΙ ΝΑ ΠΑΡΑΜΕΝΕΙ ΡΙΖΩΜΕΝΟ ΕΚΕΙ». ΚΑΙ ΑΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΚΑΤΙ ΤΟ ΟΠΟΙΟ ΝΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΖΕΙ ΤΗ ΜΕΧΡΙ ΤΩΡΑ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΗ ΤΟΥΣ ΠΟΡΕΙΑ, ΑΥΤΟ ΕΙΝΑΙ Η ΣΥΝΕΠΕΙΑ ΜΕ ΤΗΝ ΟΠΟΙΑ ΥΠΟΣΤΗΡΙΖΟΥΝ ΕΜΠΡΑΚΤΩΣ ΤΑ ΠΙΣΤΕΥΩ ΤΟΥΣ...

Η Τζούλια Ράιχαρτ φέρει τον τίτλο της «νονάς» του αμερικάνικου ανεξάρτητου σινεμά και τα εύσημα δύο υποψηφιοτήτων στα Όσκαρ. Ο Στίβεν Μπόγκκναρ, σύντροφος της Ράιχαρτ τόσο στη ζωή όσο και στην τέχνη, έχει καταφέρει, με μικρή σχετικά προϋπηρεσία στο χώρο του ανεξάρτητου ντοκιμαντέρ, να αναγνωρισθεί ως ένας από τους πλέον υποσχόμενους εκπροσώπους του. Οι κινηματογραφικές διαδρομές τους διαφορετικές, πλην όμως παράλληλες, αν όχι απαραίτητα στις θεματικές, χωρίς άλλο στη δεοντολογία με την οποία προσεγγίζουν το είδος που υπηρετούν.

Η πρώτη καλλιτεχνική τους σύμπραξη με τίτλο *Ένα λιοντάρι στο σπίτι / A lion in the house* - το χρονικό της άνοιξης μάχης πέντε παιδιών και των οικογενειών τους με τον καρκίνο στη διάρκεια έξι ετών, ένα επώδυνο συναισθηματικό ταξίδι 230 λεπτών - που προβάλλεται στο πλαίσιο της **Κλονισμένης Αθωότητας**, κεντρικού θεματικού αφιερώματος του 9ου Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ Θεσσαλονίκης - Εικόνες του 21ου Αιώνα, δίνει την αφορμή για μια μικρή αναδρομή στις μέχρι τώρα προσωπικές δουλειές των δύο δημιουργών.

Γεννημένη το 1946 στο Νιου Τζέρσεϊ, η Ράιχαρτ είναι γνήσιο τέκνο της πολιτικοποιημένης γενιάς της αμφισβήτησης του '60. Μέλος του NAM (New American Movement), μιας ριζοσπαστικής ακτιβιστικής οργάνωσης, και ενεργή υποστηρίκτρια του φεμινιστικού κινήματος της εποχής, μπήκε στο χώρο του ντοκιμαντέρ στο ξεκίνημα της δεκαετίας του '70, ως αυτοδίδακτη κινηματογραφίστρια, με το φιλμ *Growing up female*. Καθώς οι προοπτικές εκμετάλλευσης μιας ταινίας με θέμα την κοινωνικοποίηση των σύγχρονων Αμερικανίδων ήταν πολύ μικρές για να συγκινήσουν το εμπορικό κύκλωμα διανομής, η Ράιχαρτ με τον τότε συνεργάτη της και συν-σκηνοθέτη του φιλμ Τζιμ Κλάιν αποφάσισαν να ιδρύσουν τη New Day Films. Μια ανεξάρτητη εταιρεία διανομής που στην πορεία του χρόνου εξελίχθηκε σε ένα συνεταιρισμό ανεξάρτητων κινηματογραφιστών και παραγωγών, τον πρώτο στην ιστορία του χώρου.

Το *Growing up female* ακολούθησαν, πάντα σε συνεργασία με τον Κλάιν, τα *Methadone: An American way of dealing* (1974, ένα ντοκιμαντέρ που εξετάζει το αν και κατά πόσον η νο-

μιμοποίηση της μεθαδόνης ως μέσου απεξάρτησης είναι ένας εύσχημος τρόπος ελέγχου των χρηστών από το αμερικανικό κράτος) και τα *Union maids* (1976) και *Seeing red* (1983). Τα δύο τελευταία χάρισαν στην Ράιχαρτ τις δύο οσκαρικές της υποψηφιότητες και μαζί με τις παράλληλες δραστηριότητες της (μεταξύ άλλων τη συγγραφή της «βίβλου» του χώρου, *Doing it yourself, a handbook on independent film distribution*) την καθιέρωσαν ως μια από τις σημαντικότερες μορφές της ανεξάρτητης κινηματογραφικής κοινότητας της χώρας της.

Ο 43χρονος Στίβεν Μπόγκκναρ μπορεί να μην ανήκει στην ανήσυχη γενιά των '60's, συμμερίζεται όμως τις αξίες της και αναγνωρίζει ως επιρροές του «χιλιάδες ανθρώπους που δεν δέχτηκαν τον κόσμο όπως είναι και χρησιμοποιούσαν το χρόνο και τις ικανότητες τους για να τον κάνουν καλύτερο». Ακόμη και αν τελικά δεν τα κατάφεραν.

Η πρώτη του ταινία με τίτλο *Personal Belongings* (1996) είναι αφιερωμένη σε ένα τέτοιο άνθρωπο, τον πατέρα του Μπέλα Μπόγκκναρ. Ούγγρος μετανάστης που κατέφυγε στις ΗΠΑ μετά την αποτυχημένη ουγγρική εξέγερση ενάντια στην Σοβιετική επικυριαρχία τον Οκτώβριο του 1956, ο Μπέλα Μπόγκκναρ εξακολουθεί έως σήμερα να αμφιβάλλει για την απόφασή του. Ο γιος του τον κινηματογραφεί για περίπου οκτώ χρόνια, συνθέτοντας με ευαισθησία αλλά και ειλικρίνεια το πορτρέτο ενός άντρα γεμάτου έντονα και αντιφατικά συναισθήματα. Στο μικρού μήκους *Picture Day* του 2000 ο Μπόγκκναρ εξερευνά, πολύ πιο αφαιρετικά, τη σχέση ανάμνησης και απώλειας, με τη βοήθεια των μαθητών ενός δημοτικού σχολείου.

Η δημιουργία του *Ένα λιοντάρι στο σπίτι* ήταν τόσο για τον Μπόγκκναρ όσο και για τη Ράιχαρτ (που είχε μόλις βγει από μια ανάλογη περιπέτεια υγείας της 15χρονης κόρης της) μια εμπειρία ζωής. Έξι χρόνια γυρισμάτων και 500 περίπου ώρες υλικού έκαναν τη διαδικασία του μοντάζ να φαντάζει με πραγματικό άθλο. Οι δυσκολίες αλλά και η πρόκληση ενός τέτοιου εγχειρήματος θα αποτελέσουν το αντικείμενο μελέτης και συζήτησης στο εργαστήριο με τίτλο "**Στοιχειώδεις μοντάζ / Organic Editing**" που θα πραγματοποιηθεί στο πλαίσιο του Φεστιβάλ, με εισηγητές τους δύο σκηνοθέτες.

02

ΔΕΙΤΕ

- 1. Union Maids:** Το πορτρέτο τριών πρωτοπόρων αμερικανίδων συνδικαλιστριών.
- 2. Seeing Red:** Μια αναδρομή στην ιστορία του αμερικανικού Κομμουνιστικού Κόμματος μέσα από τις προσωπικές εξομολογήσεις μελών του.
- 3. Personal Belongings:** Το πολυεπίπεδο πορτρέτο του Ούγγρου μετανάστη Μπέλα Μπόγκκναρ, πατέρα του σκηνοθέτη, ενός ανθρώπου σε αναζήτηση εθνικής ταυτότητας και πατρίδας.
- 4. Picture Day:** Η σχέση ανάμνησης και απώλειας αποτυπωμένη σε φωτογραφικά καρέ από τους μαθητές ενός δημοτικού σχολείου.

ΜΕ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΥΠΟΓΡΑΦΗ

ΜΑΖΙ ΜΕ ΤΑΙΝΙΕΣ ΑΠΟ ΟΛΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΠΟΥ ΕΠΙΛΕΓΟΝΤΑΙ ΚΑΘΕ ΧΡΟΝΟ, ΦΕΤΟΣ ΣΤΗΝ 9Η ΔΙΟΡΓΑΝΩΣΗ ΤΟΥ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΥΝ ΣΥΝΟΛΙΚΑ 96 ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΝΤΟΚΙΜΑΝΤΕΡ, ΤΑ ΟΠΟΙΑ ΚΑΤΑΤΑΣΣΟΝΤΑΙ, ΑΝΑΛΟΓΑ ΜΕ ΤΑ ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΤΟΥΣ, ΣΤΑ ΔΙΑΦΟΡΑ ΤΜΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ. ΤΙ ΘΑ ΔΟΥΜΕ ΦΕΤΟΣ;

Γυρισμένα σε ψηφιακό format σχεδόν στο σύνολό τους, πρόσφατης παραγωγής τα περισσότερα, κάποια με υπογραφή καταξιωμένων δημιουργών και άλλες ανεξάρτητες, χαμηλού προϋπολογισμού παραγωγές πρωτοεμφανιζόμενων σκηνοθετών, μεγάλου, μεσαίου ή μικρού μήκους*, 96 ντοκιμαντέρ συμπεριλαμβάνονται στα τμήματά του φετινού Φεστιβάλ. Κάποια θα προβληθούν σε α΄ δημόσια προβολή, κάποια αργότερα στην τηλεόραση, κάποια - ευτυχώς όλο και περισσότερα στις μέρες μας - στις κινηματογραφικές αίθουσες, ενώ αρκετά από αυτά καλούνται να συμμετάσχουν σε αντίστοιχες διεθνείς διοργανώσεις, διεκδικώντας ένα βραβείο ή μια θέση στη διεθνή αγορά. Για όλους εμάς, θεατές, επισκέπτες, δημοσιογράφους, σκηνοθέτες, παραγωγούς και άλλους ένθερμους του είδους, το Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ προσφέρει για άλλη μια χρονιά την ευκαιρία να έρθουμε σ' επαφή με το σύνολο της τρέχουσας ελληνικής παραγωγής, ν' ανακαλύψουμε τάσεις, να συγκρίνουμε, να προβληματιστούμε, να απολαύσουμε. Ο οδηγός που ακολουθεί διευκολύνει τις επιλογές σας.

01

02

Επίσημο Πρόγραμμα

Δώδεκα ελληνικά ντοκιμαντέρ συμμετέχουν στο επίσημο πρόγραμμα και δοκιμάζουν τις δυνάμεις τους απέναντι σε ξένες αντίστοιχες παραγωγές: Στο -καθιερωμένο πλέον - τμήμα **“Όψεις του κόσμου”** συναγωνίζονται οι ταινίες **Κουπατίτι - Λευκός άνθρωπος μέσα σε βαθιά τρύπα** της Άννας Κεσίσογλου, (αναζητώντας τις ρίζες μιας ελληνικής κοινότητας στην έρημο της Αυστραλίας), **Μούσες** του Γιώργου Αυγερόπουλου και της ομάδας του ΕΞΑΝΤΑ και **Κόκκινος Κόσμος** του Δημήτρη Γεράρδη (από τη σειρά του Mega “Εμπόλεμη Ζώνη” με τον Σωτήρη Δανέζη). Στο τμήμα “Πορτρέτα - Ανθρώπινες Διαδρομές” θα προβληθεί το **Play it again, Χρήστο** (65λεπτο ντοκιμαντέρ ανεξάρτητης παραγωγής του Σταύρου Καπλανίδη που μας συστήνει το Χρήστο Βακαλόπουλο), ενώ το τμήμα “Κοινωνία & Περιβάλλον” περιλαμβάνει τα ντοκιμαντέρ **Η πολιτεία των πουλιών** του Ηλία Ιωσφίδη (αναφέρεται στη λίμνη Κερκίνη), **Έβγα ήλιε, κάτσε ήλιε** του Άγγελου Κοβότσου (ένα ταξίδι σ' ένα πλιόλοστο, μικρό νησάκι του Αιγαίου) και **Gulf Stream, ένας ποταμός μέσα στον ωκεανό** (ελληνογαλλική συμπαραγωγή σε σκηνοθεσία Νίκου Κούτσινα - Στέφανου Rouille που επικεντρώνεται στο θέμα της υπερθέρμανσης του πλανήτη). Στο νέο από φέτος τμήμα “Ανθρώπινα Δικαιώματα” θα προβληθούν δύο ελληνικές ταινίες: **Μυστικά και Ψέματα** (ευρωπαϊκή συμπαραγωγή σε σκηνοθεσία Σταύρου Στάγκου για την ολέθρια καταστροφή του Μπομπάλ της Ινδίας το 1984) και **Στον ιστό της αράχνης - Γκουαντάναμο Εξηρές** του Νίκου Βεζυργιάννη (παραγωγής ΕΡΤ3 σε σενάριο και δημοσιογραφική έρευνα του Παύλου Νεράντζη). Η ταινία **Στα κέρατα του ταύρου** του Θανάση Παπακώστα (μουσική περιπέτεια με αφορμή τον συνθέτη Θανάση Παπακωνσταντίνου) συμμετέχει στην ειδική ενότητα “Μουσική”, ενώ στις “Μικρές Αφηγήσεις” θα προβληθούν τα μικρού μήκους ντοκιμαντέρ **Que Bona to Vada Your Ecaf** της Ιωάννας Χρυσανθοπούλου και **Τί ώρα είναι;** της Εύας Στεφανί.

03

Ελληνικό Πανόραμα

Στο καθιερωμένο αυτό τμήμα του Φεστιβάλ συμμετέχουν 38 ελληνικά ντοκιμαντέρ, τα οποία έχουν ήδη προβληθεί σε άλλες διοργανώσεις ή έχουν διανεμηθεί εμπορικά. Έτσι, μαζί με τα ιστορικού περιεχομένου ντοκιμαντέρ **Από την 4η Αυγούστου στην 28η Οκτωβρίου και το Έπος της Αλβανίας** (Γιάννης Κατωμερής), **Εδώ Λονδίνο 1939-2005, Η αρχή και το τέλος** (Άρης Φατούρος), **Γοργοπόταμος** (Σταύρος Στρατηγάκος), θα δούμε ταινίες που αναφέρονται σε σύγχρονα θέματα, όπως π.χ. μετανάστευση (**Home, η δική μου Sierra Leone** της Πανδώρας Μουρίκη, **Αποδοχή & Όνειρα** της σειράς “Μικρές Οδύσσειες” που σκηνοθετεί ο βραβευμένος Μάρκο Γκαστίν), μουσικές δολοφονικές και διεθνές έγκλημα (**Εξομολόγηση ενός οικονομικού δολοφόνου** του Στέλιου Κούλογλου), η παγκόσμια ειρήνη και οι πολεμικές συγκρούσεις των τελευταίων 100 χρόνων (**Φιλάνθρωπος Ειρήνη** της Μαρίας Χατζημυχάλη - Παπαλιού σε μουσική Μίμη Θεοδωράκη), καθώς και άλλα επίκαιρα κοινωνικά ζητήματα (φοιτητικές καταλήψεις, παιδιά με ειδικές ανάγκες, ναρκωτικά, δημόσια εκπαίδευση, θέματα που διαπραγματεύεται η σειρά της ΕΡΤ Μαθήματα - Παθήματα με την υπογραφή των Μαρίας Οικονόμου, Απόστολου Καρακάση, Valerie Kontakos, Γιάννη Μισουρίδη και Αμαλίας Ζέπου).

04

01. ΣΤΟΝ ΙΣΤΟ ΤΗΣ ΑΡΑΧΝΗΣ - ΓΚΟΥΑΝΤΑΝΑΜΟ ΕΞΠΡΕΣ
02. ΜΥΣΤΙΚΑ ΚΑΙ ΨΕΜΑΤΑ
03. HOME, Η ΔΙΚΗ ΜΟΥ ΣΙΕΡΑ ΛΕΟΝΕ
04. UNDER THE SURFACE: GULF OF KAVALA
05. SCHOOLWAVE
06. SKOPJE - SHKUP
07. ΤΟ ΨΩΜΙ ΤΩΝ ΚΥΠΡΙΩΝ
08. ΠΟΛΥ ΜΙΛΑΣ... ΠΟΛΥ ΚΛΑΙΣ

Στην ίδια ενότητα θα παρακολουθήσουμε το διεθνούς συμπαραγωγής ντοκιμαντέρ **Έγκλημα στην αρχαία αγορά** του Άγγελου Αμπάζογλου (ο Πέτρος Μάρκαρης, το σύγχρονο αστυνομικό μυθιστόρημα και η σύγχρονη Αθήνα), ταινίες που αναφέρονται στην Κύπρο (**Ο Σεφέρης στη χώρα της Έκλειψης** του Ανδρέα Πάντζη, **Σάντα Μπάρμπαρα - Φαντάσματα στην Κερύνεια** του Νίκου Θεοδοσίου και η μικρού μήκους **Εντός των τειχών** του Αντι Ροδίτη), ταινίες που επικεντρώνουν στην τέχνη (**Εικονοχρονόγραμμα ζωγράφου γυναικός** του Γιάννη Λάμπρου), στη μουσική (**Περιπλανώμενες νότες** της Αγγελικής Γιαννακοπούλου, **Schoolwave** του Παύλου Τσιαντού, **Hiragasy - Το τραγούδι της Μαδαγασκάρης** του Θόδωρου Κουτσούλη), καθώς και δύο από τα επεισόδια της σειράς "Τραγούδια που έγραψαν μουσικά" (**Το διαβατήριο & Παιδιά, της Ελλάδος παιδιά** σε σκηνοθεσία Γιώργου Ζέρβα) ή στον κινηματογράφο (επεισόδια της σειράς Παρασκίnio του Λάκη Παπασιτάθη).

Στο Πανόραμα θα δούμε επίσης ταινίες που αποτυπώνουν στιγμές από την καθημερινή ζωή καθημερινών ανθρώπων: Καρπαθιώτες ψαράδες της "μένουλας" (**Το θεριό του Μάρτη** των Μανώλη Δημελλά - Φίλιππου Αλαβέρα) αλλά και Έλληνες ψαράδες του ακριτικού Έβρου που συμβιώνουν ειρηνικά με Τούρκους συναδέλφους τους (**Στα μυστικά του Δέλτα** της Δέποινας Πανταζή), ορειβάτες της Καλαμάτας στην προσπάθειά τους να ανέβουν τις απροσπέλαστες βουνοκορφές των Ιμαλαΐων (**Ανάβαση στο όρος Λένιν** του Κωνσταντίνου Φύκιρη), οι αδελφοί Ετμεκτζόγλου του ξακουστού μεταξουργείου στο Βόλο (**Το Μουσείο Μεταξιού στη Ν. Ιωνία Μαγνησίας** του Γιώργου Λάγδαρη), οι περιπλανώμενοι ρομά (**Ο κόσμος που ταξιδεύει** της Θεσσαλονικιάς Χρύσας Τζελέπη), οι θαμώνες ενός καφενείου στα Εξάρχεια (**Kafeneion.gr** των Κατερίνας Κλαρκ - Carolina Portillo), οι πέντε χήρες, τελευταίες σήμερα κάτοικοι ενός ορεινού χωριού της Κρήτης (**Οι γυναίκες με τα μαύρα** της Ανθής Νταουντάκη), οι πομάκοι της Ροδόπης (**Πολύ μιλάς ...πολύ κλαις** του Δημήτρη Κιτσικούδη), οι καλλιεργητές σταφίδας στην Πελοπόννησο (**Σταφίδα η χρυσοφόρος** της Δήμητρας Ζήρου από τη σειρά της ΕΡΤ "Φωτόσφαιρα", σε κείμενα της δημοσιογράφου Χαράς Φράγκου), οι φοιτητές που σπουδάζουν μίλια μακριά από τους δικούς τους (**Φύλλο Πορείας: Πανεπιστήμιο στη Μυτιλήνη**, μια συλλογική εργασία των φοιτητών του τμήματος Πολιτισμικής Τεχνολογίας κι Επικοινωνίας του πανεπιστημίου Αιγαίου με την επίβλεψη του σκηνοθέτη Γιάννη Σκοπετέα).

Ανοιχτή Θρόνη

Προβάλλονται 30 ντοκιμαντέρ με ελληνική υπογραφή - σε α' προβολή τα περισσότερα και στην πλειοψηφία τους ανεξάρτητης παραγωγής - που μας μεταφέρουν μερικές ακόμα εικόνες ενός κόσμου άλλοτε ...τόσο μακρινού κι άλλοτε γειτονικού κι όμως άγνωστου: Η ζωή και τα έθιμα της φυλής των Καλάσα στα βουνά του Ινδικού Καυκάσου (**Ελά-δα** των Μανώλη Τσάμπη - Ευσταθίας Καραμπάτσου). Ένα μικρό χωριό που τα καλοκαίρια μεταμορφώνεται σε πόλο έλξης (**Λυγουριό και αρχαίο θέατρο** του Γιώργου Αντωνίου, η (μετα) (δια) -κίνηση ανθρώπων στην ελληνοαλβανική μεθόριο (**Το σύνορο** της Αθηνάς Πεγκλίδου), τα παραδοσιακά γλέντια της Καρπάθου (**Το πανηγύρι της Βρουκούνας** του Θεόδωρου Βενέρη). Επίσης η κρητική σιχουργική (**Τί μαντινάδα να σου πω;** του Μανώλη Ταξειδαράκη), οι νύμφες του Πάνα και το αρκαδικό ιδεώδες (**Το αιώνιο φως των Λυκαίων** του Στάθη Ρέππα), ένας αναχωρητής που συνδέσει το όνομά του με το σπύλιο των Πετραλώνων (**Μια ζωή στην ιστορία** του Θεσσαλονικιού Ζάχου Σαμολαδά), η σημασία του άρτου του επιούσιου στις διατροφικές συνήθειες της Κύπρου (**Το ψωμί των Κυπρίων** του Πασχάλη Παπαπέτρου). Στην ενότητα αυτή θα δούμε ταινίες με θέματα που απαιτούν ενδελεχή έρευνα (**Περί ποιητικής τεκμήριον:** Γιώργου Παντελεάκη, **Αρχιλόχου Πάρους ιμέρη:** Γιάννη Τριτσιμπίδα, **Η αισθητική θεώρηση της αρχιτεκτονικής:** Σταύρου Αλιφραγκά, **Κασσιανή - Η Ύμνογράφος του 8ου αιώνα:** Κλεώνης Φλέσσα), ταινίες που κάνουν zoom in στο γέλιο (**Το χιούμορ ταξιδεύει:** Λουκίας Ρικάκη ή στην αναπόληση (**Το μέλλον της νοσταλγίας:** Γιάννη Μπακάλη). Στην ίδια ενότητα προβάλλονται ακόμα φιλμ μικρότερης διάρκειας και ποικίλης θεματολογίας: **Candomble:** Μαριάννας Ασρακά (για μια πανάρχαια θρησκεία της Βραζιλίας), **Μπαχταλό (Η τύχη):** Ηλέκτρας Μπάδα (καφετζούδες της μοντέρνας εποχής), **Είτε πιστεύεις είτε όχι...:** Barbar Meter (ολλανδική παραγωγή με θέμα τα εκκλησάκια στις στροφές των ελληνικών δρόμων, κτίσματα μνήμης ουκ ολίγων αυτοκινητικών δυστυχημάτων), **Περί διακοπών και ελαιών:** Γιώργου Καραγιαννάκη - Tijana Rakic (εναλλακτικός τουρισμός σημερινή Κρήτη), **Κανείς δε ρωτά για την ψυχή μου:** Πέπης Ρηγοπούλου (τελετές πυροβολίας), **Του κοινού η μηχανή:** Γιάννη Σκοπετέα (ένα κοινοτικό λιοτρίβι της Λέσβου συμβάλει στην εκπαίδευση και χτίζει σχολειά), **Το φιλοδώρημα του μαστόρου:** Ελένης Στούμπου (ένα παλιό έθιμο της Αρναίας χτίζει εκκλησιές), **Skorje - Shkup:** Μανώλη Δημελλά - Μαρίας Καρχιλάκη (η γνωστή ανταποκρίτρια του Mega επιστρέφει στην παλαιά ποτέ ενιαία Γιουγκοσλαβία 6 χρόνια μετά), **Σημειώσεις στον Τρίτωνα:** Σπύρου Παπαδόπουλου (η ελληνική συμμετοχή στη 10η Biennale αρχιτεκτονικής της Βενετίας). Αρκετές από αυτές μας ταξιδεύουν στην Ελλάδα (**Παραδοσιακός τρόπος άρδευσης στο χωριό Στρώμη:** Νικόλα Σφακιανάκη, **Under the Surface: Gulf of Kavala:** Γιώργου Καγιαδελάκη), ενώ ανάμεσά τους θα παρουσιαστούν και κάποια επεισόδια

05

06

07

08

από σειρές ντοκιμαντέρ της κρατικής τηλεόρασης: **Φωτόσφαιρα: Μάνη η αγέρωχη, Επί των Ορέων: Ήπειρος - Τζουμέρκα & Θεσσαλία - Κατεβαίνοντας στις ακτές και Οδοιπορικό στην Πίνδο: Ημερολόγιο & Ιστορίες παλιές και νέες**, σε σκηνοθεσία σε σκηνοθεσία Δήμητρας Ζήρου, Πάνου Κυπαρίσση και Άρη Καραϊσκάκη, αντίστοιχα.

Τηλεοπτικά πορτρέτα

Επί μέρους τμήμα με 16 ταινίες τηλεοπτικής παραγωγής που παρουσιάζουν προσωπικότητες των γραμμάτων και της τέχνης (η ζωγράφος Νίκη Καναγκίνη, ο σκηνοθέτης Θεόδωρος Τερζόπουλος, ο εικαστικός Γιάννης Παππάς, ο συνθέτης Δημήτρης Λάγιος, ο σιχουργός Μιχάλης Γκανάς, ο συγγραφέας Θράσος Κα-

στανάκης, ο φωτογράφος Γιάννης Κόντος), της πολιτικής (Κωνσταντίνος Καραμανλής) ή της αρχιτεκτονικής (Κωνσταντίνος Δοξιάδης, Άρης Κωνσταντινίδης, Ιωάννης Δεσποτόπουλος, από τη σειρά της ΕΡΤ Πορτρέτα και Διαδρομές Ελλήνων Αρχιτεκτόνων), ενώ από την αγαπημένη και ιστορική πλέον σειρά - Παρασκίnio θα παρουσιαστούν τα πορτρέτα της ποιήτριας Κοραλίας Θεοτοκά, του γλύπτη Χρήστου Καπράλου, του κορυφαίου μαθηματικού Κωνσταντίνου Καραθεοδωρή και του πέρον ποιητή Φερεϊντόν Φαριάντ.

19

*Από τα ελληνικά ντοκιμαντέρ που συμμετέχουν στα παραπάνω τμήματα, εκείνα που έχουν διάρκεια άνω των 60', αποκτούν το δικαίωμα συμμετοχής στη διαδικασία απονομής Κρατικών Βραβείων της ίδιας χρονιάς.

IMAGES OF THE 21ST CENTURY: TAKE 9

VIEWERS WILL TRAVEL FROM THE COAL MINES OF KENTUCKY TO THE EMERGENCY ROOMS OF BAGHDAD. THEY WILL ENTER PARALLEL UNIVERSES OF ASIA, THE NETHERLANDS – AND OF COURSE, GREECE. HUMAN RIGHTS AND CHILDREN WILL BE IN THE SPOTLIGHT. FILMMAKERS WILL SHOW THEIR WORK, TRY TO SELL IT, ATTEND MASTERFUL MASTERCLASSES AND PITCH IDEAS. IT'S ALL HAPPENING AT THE NINTH EDITION OF THE IMAGES OF THE 21ST CENTURY: THESSALONIKI DOCUMENTARY FESTIVAL.

[01] Shut Up and Sing!

Barbara Kopple, maker of documentary classic "Harlan County, USA", and co-director Cecilia Peck are providing the festival with its spirited opening film. "Dixie Chicks: Shut Up and Sing". The documentary follows the country music band during the political windfall following a comment putting down fellow Texan George W. Bush. This year the festival honors Kopple with a lifetime achievement award, while showing her Oscar-winning "American Dream", Woodstock festivals film "My Generation" and Woody Allen tour documentary "Wild Man Blues". Kopple will be giving a talk on March 19 (John Cassavetes Theater, 11am-1pm).

01

[02] Human Rights

Though human rights issues have been a part of the festival since it was launched almost a decade ago, a new section has been added this year highlighting their importance. Fifteen films constitute a new Human Rights section created with Amnesty International, which will be giving an award. The films bring attention to issues like life in war-torn Iraq ("My Country My Country"), post-disaster Bhopal ("Secrets and Lies") and honor killings in Pakistan ("Shame").

02

[03] Asia

Director Dimitri Eipides has decided to permanently give a nod to Asian documentaries, inaugurating a new section this year. The selection of Asian films are by both directors from the region (Japan, Korea, Thailand and China) and Westerners (France, the US). It includes films like "Abduction: The Megumi Yokota Story", about the truth of a 13-year-old's abduction coming out after two decades, host bar film "Bakushi: Tale of an Osaka Love Thief" and Korean shaman story "Between".

03

04

05

[04] Troubled Innocence

Many youngsters miss childhood pleasures due to illness, poverty and war. The festival focuses on kids facing a host of problems in an 11-film section. The Troubled Innocence selection includes films about street children in the Ukraine ("Flowers Don't Grow Here") and Peru ("Calles De Lima"), Cambodian mine victims "Aki ra's Boys", fervently-religious US campers ("Jesus Camp") and a unique school with both Israeli and Arab children ("Bridge Over Wadi"). There will also be a Conference on March 20 (Akmi, 43 Tsimiski St, 11am-4pm) and a March 24 talk by historian and UNICEF goodwill ambassador Helene Glykatzi-Ahrweiler (Olympion, 11.30am). Director Julia Reichert, co-director of childhood cancer documentary "A Lion in the House" will join the discussion. Five works by Reichert and "Lion" co-director Steve Bognar are featured in a special tribute. The films range from Reichert's Oscar-nominated "Seeing Red" and "Union Maids" to Bognar's more recent "Personal Belongings" and "Picture Day". The two will also hold an editing masterclass (Cassavetes Theater, March 21, 11am-1pm).

[05] Thinking Globally

The festival's seven regular sections showcase hot docs from around the world and Greece. The internationally-minded Views of the World section includes musical "Megacities"-remix "Life in Loops", Haitian choral "Ghosts of Cite Soleil" and relocated Somali family story "Rain in a Dry Land". Recordings of Memory unravels stories like that of a Japanese-American homeless man ("The Cats of Mirikitani"), an Israeli man's WWII affair ("Souvenirs") and Chinese women's Long March ("Feet Unbound"). With the Portraits: Human Journeys sections, audiences will get closer to prominent figures like artist Andy Warhol and writer Edward Said, but also meet lesser-known figures like the young Austrian hermaphrodite of "Octopusalarm". The Stories to Tell section ranges from Stanley Nelson's look at the doomed Jonestown cult to Nick Broomfield's South African white supremacist portrait "His Big White Self". The Habitat section looks at humans and their environment, whether it be ecologists in the Greek wetlands ("Birdland"), amiable hunters ("Panache") or ordinary folk in rapidly-changing China ("Dong"). Greece's World Wildlife Fund will provide a Habitat film award this year. Finally, the Music section films look at hip-hop, heavy metal, unusual instruments, Sonic Youth, Kurt Cobain, singer Scott Walker and Greek musician Thanassis Papakonstantinou.

[06] Dutch Docs

If anything seems to unite Dutch filmmakers nowadays, it's a willingness to travel. The majority of the 11 films in this year's special Dutch section are filmed abroad, whether in a Paris Cemetery ("Forever"), a Georgian asylum ("Children of Stalin"), an earthquake-rattled Iranian town ("Voices of Bam") or rough sections of Thailand ("Buddha's Lost Children"). Some filmmakers focus on home, including Marc van Fucht (of Amsterdam heron story "Streetwise") and promising newcomers Ina van Beek, Elizabeth Rocha Salgado and Kees Van Der Geest.

Greek Films

It's official: Greece is doc-crazy. Over 109 films are included in this year's program. A dozen films are included in the festival's main sections. Meanwhile, the culture-heavy Panorama section's 38 Greek films look at everything from the music of Madagascar to the ailing Greek education system. Many of these productions and those in a TV Portraits section were made for public television. Open Screen may be the most democratic section, with 30 films, some of them no budget works. A dozen episodes of Greek public television's "Musicians of the World" transmit the tunes of places including Zanzibar, Cape Verde and Israel.

[07] New York Voices

Jon Alpert went from driving around a mail truck in New York city, showing his little videos, to getting the top scoop in Cuba, Iran, Iraq and Vietnam. His latest film, "Baghdad ER" (co-directed with Matthew O'Neill) captures the brutal physical reality of war in a US hospital in Iraq. Alpert remains very active in local video production, while traveling the world. He'll be awarded by the festival, which is showing six of his works, including "Papa", a moving look at his ageing father. Alpert will share his thoughts on documentary ethics at a March 23 Masterclass (Cassavetes Theater, 11am-1pm). Another globetrotting, New York-based filmmaker, Jennifer Fox, will be in Thessaloniki for a special screening of her new film "Flying: Confessions of a Free Woman". After looking at a family in Lebanon ("Beirut: The Last Home Movie") and a multiethnic family in the US ("An American Love Story"), she turned the camera on herself, her friends, and women around the world in "Flying". Savvy lecturer Fox will give a talk on autobiographical docs on March 24 (11am-1pm).

[08] Games We Play

This section of eight films about the games people play is as much about social groups as it is about sports. The films includes "Castells", about the Spanish phenomenon of building human pyramids, "Thin Ice", on female ice hockey players in India and "Bad Boys of Summer", focusing on San Francisco prison baseball players.

EDN Pitching Forum

Images of the 21st Century has been put on the documentary map in great part due to the annual presence of the pitching gurus and the commissioning editors who attend the European Documentary Network's pitching event. Between March 21 and 25, Greek, Balkan, and international producers and directors will go through the agonizing (but also fulfilling) process of learning the tricks of pitching – and then employing them on a seasoned, story-hungry panel of buyers.

Doc Market

Another film biz angle of the festival is its Doc Market. From March 19-24, over 50 buyers from 47 stations/companies will screen – and hopefully not fast-forward- promising titles from the 480 films in the market's catalogue. The BBC, ITVS, RAISAT, Al Jazeera, The Documentary Channel, ARTE, Sogecable, Films Transit, Fortissimo and YLE will be in the house. On the local side of things, the Doc Market reports that last year there were over 400 screenings of Greek films alone.

Talking Heads

Don't documentary makers just love to gather around the fire and swap war stories? From 4 to 5pm daily (March 17-25), doc folk can gather for Just Talking, a series of laid-back conversations over free wine in the Room with a View (in the Olympion Theatre building). There are other opportunities to learn about the documentary craft and swap concerns. On March 21, the new Greek Documentary Network will hold a talk (Akmi Hall, 2-4pm). On March 22, there will be a discussion centered on the European Broadcasting Union's series "European Man" (Cassavetes Theater, 10.30am-1pm), followed by an EDN workshop on "going digital" (Cassavetes Theater, 2-4pm). The next day techie Nikos Kalpidis offers a talk entitled "HD Demystified" (Cassavetes Theater, 11am-1pm).

[09] Mother Project

An exhibit of 39 photographs by Tierney Gearon will accompany the Portraits film "Tierney Gearon: The Mother Project" by Jack Youngelson and Peter Sutherland. It'll be held at the Macedonian Museum of Contemporary Art March 16-April 15. The exhibit will have a special opening on March 17.

Concerts

Following the festival's world music theme, a group of performers from Guinea will entertain everyone on March 22. Afro-pop vocalist Macire Sylla and the Djembe-Fare band will bring dance, percussion and song to the Mylos entertainment complex (a short taxi ride out of town). Then, on March 24, Thessaloniki sensations Monika and the 5 Star Hotel play in Warehouse C.

PS

Sorry to disappoint, but despite the new name, the Olympion Galaxia Vacation Club, does not have a jacuzzi.

Οι χώροι του 9ου Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ Θεσσαλονίκης

- 01** Κινηματογράφοι Ολύμπιον-Παύλος Ζάννας
Πλατεία Αριστοτέλους 10, τηλ 2310 378400
- 02** Αποθήκη Α
• Αίθουσα Σταύρος Τορνές
• Αίθουσα Τζον Κασσαβέτης
- 03** Αποθήκη Γ
Κεντρικό Κτίριο Φεστιβάλ
- 04** Μουσείο Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης
Λιμάνι Θεσσαλονίκης, τηλ. 2310 508398
- 05** Ι.Ε.Κ. ΑΚΜΗ
Τοιμισκή 14, τηλ. 2310 260200
- 06** Santé
Καποδιστρίου 3, τηλ. 2310 510008
- 07** Μακεδονικό Μουσείο Σύγχρονης Τέχνης
Εγνατία 154 (εντός ΔΕΘ-HELEXPO), τηλ. 2310 240002
- 08** ΜΥΛΟΣ
Ανδρέου Γεωργίου 56, τηλ. 2310 551838

125 δωμάτια & suites
εστιατόρια & bar | συνεδριακές αίθουσες
στο κέντρο της Θεσσαλονίκης.

Κομνηνών 11, 546 24 Θεσσαλονίκη
T 2310 269421, F 2310 274 358
e-mail: city@cityhotel.gr

ΓΡΑΦΕΙΑ ΑΘΗΝΩΝ
Αναγνωστοπούλου 31, Κολωνάκι, 106 73, Αθήνα
T/F 210 3613059
e-mail: athensales@cityhotel.gr

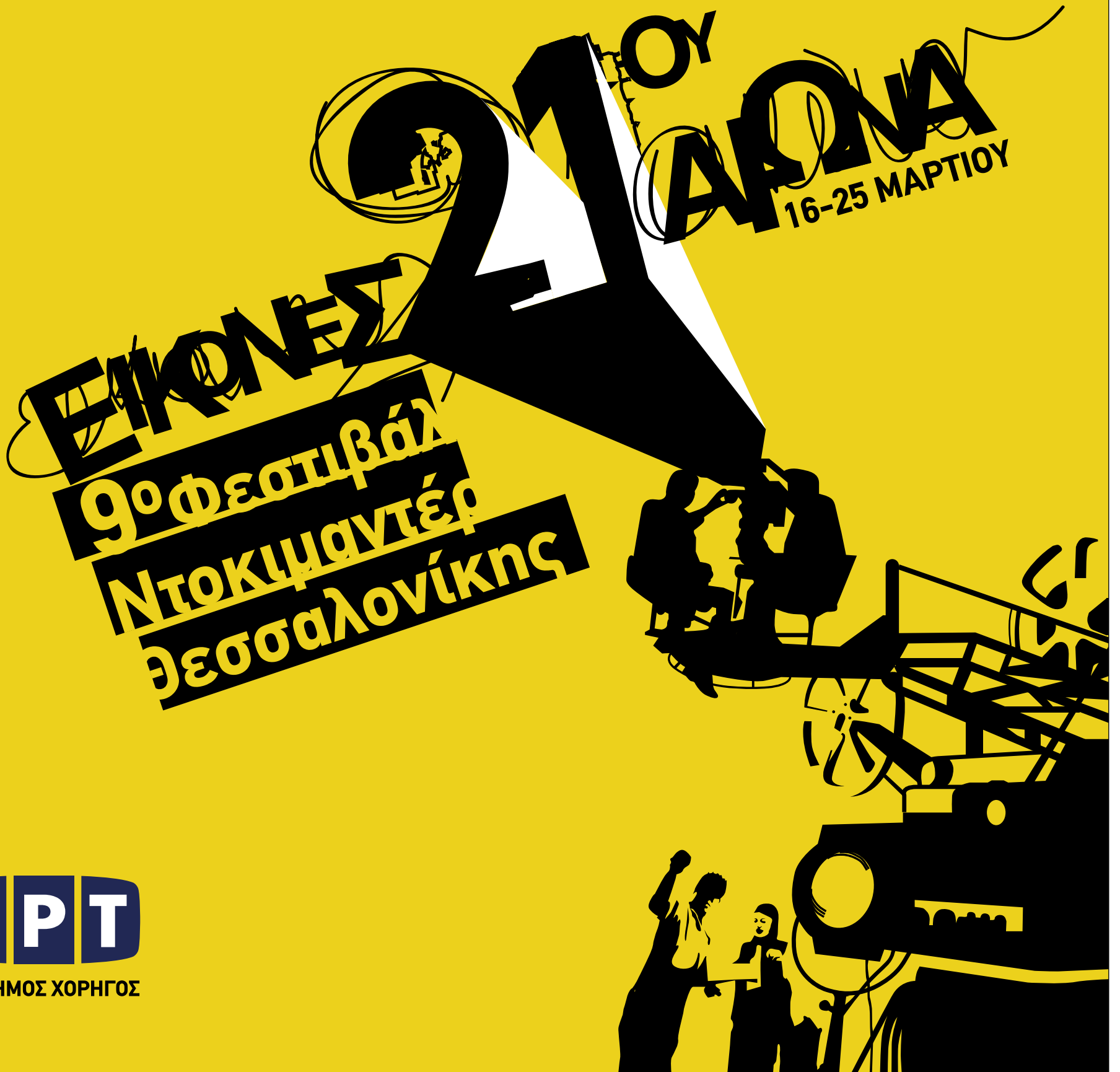
CITY HOTEL
THESSALONIKI
★★★★

Early check-in 10.00 | Late check-out 18.00 upon request

www.cityhotel.gr

**Η ΕΡΤ στηρίζει
το δημιουργό,
επενδύει
στον πολιτισμό.**

© karamella

ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΧΟΡΗΓΟΣ